

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a členů JUDr. Františka Hrabce, Mgr. Jana Jursíka, JUDr. Vladimíra Kubíka, JUDr. Ivo Pavlů a doc. JUDr. Mgr. Martina Škopa, Ph.D. v právní věci kárného navrhovatele: **předseda Okresního soudu ve Zlíně**, se sídlem Dlouhé Díly 351, Zlín, proti kárně obviněnému: **JUDr. J. B.**, soudce Okresního soudu ve Zlíně, zast. obhájcem Mgr. Alešem Dufkem, advokátem se sídlem Tyršovo nábřeží 401, Zlín, o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 20. 5. 2015, při ústním jednání konaném dne 21. 10. 2015,

t a k t o :

I.

JUDr. J. B., nar. X,
soudce Okresního soudu ve Zlíně,
se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

u z n á v á v i n n ý m, ž e

jako soudce Okresního soudu ve Zlíně porušil § 158 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s. tím, že nedodržel zákonnou lhůtu k vyhotovení rozhodnutí, a to v následujících věcech, které mu byly přiděleny k vyřízení:

1. sp. zn. P 411/2008, v níž vyhlásil rozsudek dne 27. 10. 2014, přičemž lhůta pro vyhotovení rozsudku mu byla prodloužena do 12. 1. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 20. 2. 2015,
2. sp. zn. P 50/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 24. 11. 2014, přičemž lhůta pro vyhotovení rozsudku mu byla prodloužena do 16. 1. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 24. 4. 2015,
3. sp. zn. P 236/2008, v níž vyhlásil rozsudek dne 24. 11. 2014, přičemž lhůta pro vyhotovení rozsudku mu byla prodloužena do 16. 1. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 12. 3. 2015,
4. sp. zn. P 283/2010, v níž vyhlásil rozsudek dne 26. 11. 2014, přičemž lhůta pro vyhotovení rozsudku mu byla prodloužena do 16. 1. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 15. 3. 2015,
5. sp. zn. P 26/78, v níž vyhlásil rozsudek dne 26. 11. 2014, přičemž lhůta pro vyhotovení rozsudku mu byla prodloužena do 16. 1. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 27. 3. 2015,

6. sp. zn. 41/75, v níž vyhlásil rozsudek dne 26. 11. 2014, přičemž lhůta pro vyhotovení rozsudku mu byla prodloužena do 16. 1. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 24. 3. 2015,
7. sp. zn. P 125/92, v níž vyhlásil rozsudek dne 1. 12. 2014, přičemž lhůta pro vyhotovení rozsudku mu byla prodloužena do 16. 1. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 27. 2. 2015,
8. sp. zn. P 312/82, v níž vyhlásil rozsudek dne 1. 12. 2014, přičemž lhůta pro vyhotovení rozsudku mu byla prodloužena do 16. 1. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 27. 2. 2015,
9. sp. zn. P 308/2004, v níž vyhlásil rozsudek dne 8. 12. 2014, přičemž lhůta pro vyhotovení rozsudku mu byla prodloužena do 27. 1. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 24. 4. 2015,
10. sp. zn. P 248/2009, v níž vyhlásil rozsudek dne 8. 12. 2014, přičemž lhůta pro vyhotovení rozsudku mu byla prodloužena do 27. 1. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 26. 2. 2015,
11. sp. zn. P 383/2004, v níž vyhlásil rozsudek dne 10. 12. 2014, přičemž lhůta pro vyhotovení rozsudku mu byla prodloužena do 27. 1. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 24. 4. 2015,
12. sp. zn. 47 Nc 6/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 10. 12. 2014, přičemž lhůta pro vyhotovení rozsudku mu byla prodloužena do 27. 1. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 21. 5. 2015,
13. sp. zn. 47 Nc 87/2013, v níž vyhlásil rozsudek dne 10. 12. 2014, přičemž lhůta pro vyhotovení rozsudku mu byla prodloužena do 27. 1. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 12. 3. 2015,
14. sp. zn. P 326/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 15. 12. 2014, avšak rozsudek nadiktoval až dne 27. 3. 2015,
15. sp. zn. 47 Nc 914/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 15. 12. 2014, avšak rozsudek nadiktoval až dne 27. 3. 2015,
16. sp. zn. 47 Nc 123/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 15. 12. 2014, avšak rozsudek nadiktoval až dne 15. 3. 2015,
17. sp. zn. P 98/77, v níž vyhlásil rozsudek dne 17. 12. 2014, avšak rozsudek vypracoval až dne 27. 2. 2015,
18. sp. zn. P 65/80, v níž vyhlásil rozsudek dne 17. 12. 2014, avšak rozsudek vypracoval až dne 27. 2. 2015,
19. sp. zn. 47 Nc 139/2013, v níž vyhlásil rozsudek dne 17. 12. 2014, avšak rozsudek nadiktoval až dne 17. 3. 2015,
20. sp. zn. 47 Nc 159/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 12. 1. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 7. 5. 2015,
21. sp. zn. P 134/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 14. 1. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,

22. sp. zn. P 204/2002, v níž vyhlásil rozsudek dne 19. 1. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
23. sp. zn. P 353/2010, v níž vyhlásil rozsudek dne 21. 1. 2015, přičemž lhůta pro vyhotovení rozsudku mu byla prodloužena do 31. 3. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
24. sp. zn. 47 Nc 152/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 26. 1. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 27. 3. 2015,
25. sp. zn. 47 Nc 96/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 26. 1. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 27. 3. 2015,
26. sp. zn. 47 Nc 110/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 26. 1. 2015, avšak rozsudek vypracoval až dne 27. 3. 2015,
27. sp. zn. 30 Nc 524/2004, v níž vyhlásil rozsudek dne 2. 2. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
28. sp. zn. P 16/2013, v níž vyhlásil rozsudek dne 9. 2. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
29. sp. zn. 47 Nc 2/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 11. 2. 2015, avšak rozsudek nadiktoval až dne 15. 5. 2015,
30. sp. zn. P 66/93, v níž vyhlásil rozsudek dne 16. 2. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
31. sp. zn. P 7/2013, v níž vyhlásil rozsudek dne 18. 2. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
32. sp. zn. 47 Nc 917/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 18. 2. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
33. sp. zn. 47 Nc 119/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 23. 2. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
34. sp. zn. P 393/2004, v níž vyhlásil rozsudek dne 25. 2. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
35. sp. zn. 47 Nc 40/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 25. 2. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
36. sp. zn. 47 Nc 88/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 4. 3. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
37. sp. zn. P 368/2014, v níž vyhlásil rozsudek dne 11. 3. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,
38. sp. zn. 47 Nc 4102/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 16. 3. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,

39. sp. zn. P 106/2007, v níž vyhlásil rozsudek dne 18. 3. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,

40. sp. zn. P 187/98, v níž vyhlásil rozsudek dne 25. 3. 2015 avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,

41. sp. zn. P 2/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 8. 4. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,

42. sp. zn. 47 Nc 1007/2015, v níž vyhlásil rozsudek dne 13. 4. 2015, avšak rozsudek do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení,

t e d y

z a v i n ě n ě p o r u š i l

povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.

a z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb.

k á r n é o p a t ř e n í s n í ž e n í p l a t u o 2 5 % n a d o b u 9 m ě s í c ů.

II.

JUDr. J. B.

se podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

z p r o š ť u j e k á r n ě h o o b v i n ě n í

spočívajícího v tom, že

a) jako soudce Okresního soudu ve Zlíně porušil § 158 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s. tím, že nedodržel zákonnou lhůtu k vyhotovení rozhodnutí, a to v následujících věcech, které mu byly přiděleny k vyřízení:

1. sp. zn. P 136/2013,
2. sp. zn. 47 Nc 912/2014,

b) jako soudce Okresního soudu ve Zlíně opožděně zahájil soudní jednání:

dne 11. 2. 2015 ve věcech:

1. sp. zn. P 216/2014,
2. sp. zn. 47 Nc 2/2014,
3. sp. zn. 47 Nc 132/2014,
4. sp. zn. 47 Nc 138/2014,
5. sp. zn. 47 Nc 135/2014,

dne 16. 2. 2015 ve věcech:

6. sp. zn. 47 Nc 119/2014,
7. sp. zn. 47 Nc 168/2014,
8. sp. zn. P 66/93,
9. sp. zn. P 267/2011,

dne 18. 2. 2015 ve věcech:

10. sp. zn. P 453/2008,
11. sp. zn. P 7/2013,
12. sp. zn. 47 Nc 2303/2015,
13. sp. zn. P 196/2014,
14. sp. zn. 47 Nc 917/2014,
15. sp. zn. P 136/2013,

dne 23. 2. 2015 ve věcech:

16. sp. zn. 47 Nc 156/2013,
17. sp. zn. 47 Nc 173/2014,
18. sp. zn. P 12/2014,

dne 25. 2. 2015 ve věcech:

19. sp. zn. 47 Nc 40/2014,
20. sp. zn. P 316/2013,

dne 2. 3. 2015 ve věcech:

21. sp. zn. P 39/97,
22. sp. zn. 47 Nc 1004/2015,
23. sp. zn. P 207/2012,

dne 4. 3. 2015 ve věcech:

24. sp. zn. 47 Nc 1005/2015,
25. sp. zn. 43 Nc 18/2012,
26. sp. zn. P 208/2009,
27. sp. zn. 47 Nc 174/2014,
28. sp. zn. 47 Nc 88/2014,

dne 16. 3. 2015 ve věcech:

29. sp. zn. P 46/2015,
30. sp. zn. 47 Nc 4102/2015,
31. sp. zn. 47 Nc 2314/2015,

dne 18. 3. 2015 ve věcech:

32. sp. zn. P 144/94,
33. sp. zn. 47 Nc 1001/2015,
34. sp. zn. P 278/94,

dne 23. 3. 2015 ve věci:

35. sp. zn. 47 Nc 168/2014,

dne 25. 3. 2015 ve věcech:

36. sp. zn. P 187/98,

37. sp. zn. P 196/2014,

38. sp. zn. 47 Nc 2320/2015,

39. sp. zn. 47 Nc 1015/2015,

dne 30. 3. 2015 ve věcech:

40. sp. zn. 47 Nc 133/2014,

41. sp. zn. 47 Nc 1003/2015,

42. sp. zn. P 293/2008,

dne 8. 4. 2015 ve věcech:

43. sp. zn. P 119/2010,

44. sp. zn. P 2/2015,

45. sp. zn. P 207/2012,

dne 13. 4. 2015 ve věcech:

46. sp. zn. P 385/2011,

47. sp. zn. P 17/2015,

48. sp. zn. 47 Nc 1007/2015,

dne 15. 4. 2015 ve věcech:

49. sp. zn. P 154/98,

50. sp. zn. P 207/2012,

51. sp. zn. 47 Nc 912/2014,

52. sp. zn. 47 Nc 117/2013,

dne 20. 4. 2015 ve věci:

53. sp. zn. 47 Nc 1020/2015,

dne 22. 4. 2015 ve věcech:

54. sp. zn. 47 Nc 168/2014,

55. sp. zn. P 262/2013,

56. sp. zn. P 293/2008,

dne 27. 4. 2015 ve věci:

57. sp. zn. P 136/2014,

dne 11. 5. 2015 ve věcech:

58. sp. zn. 47 Nc 7/2012,

59. sp. zn. 47 Nc 2332/2015,

dne 13. 5. 2015 ve věcech:

60. sp. zn. 47 Nc 1011/2015,

61. sp. zn. P 234/2014,

62. sp. zn. 47 Nc 2331/2015,

c) jako soudce Okresního soudu ve Zlíně nezajistil důstojný průběh jednání, nechoval se tak, aby nezavdal příčinu ke snížení důvěry v soudnictví a důstojnosti soudcovské funkce, když

1. při jednání konaném ve věci sp. zn. 27 Nc 30/2006 dne 4. 2. 2015 zahájil soudní jednání se zpožděním 15 minut, nezajistil jeho důstojný průběh, působil zmateně a často se opakoval,
2. při jednání ve věci sp. zn. P 453/2008 dne 18. 2. 2015 porušil procesní předpisy, kdy nerespektoval zákonem stanovený průběh jednání (§ 118 odst. 1, 2 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s.), v protokolu o jednání řádně nevyličil průběh dokazování (§ 40 odst. 6 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s.), neposkytl účastníkům žádné procesní poučení (§ 5 o. s. ř. ve spojení s 1 odst. 2 z. ř. s.), neprovedl důkaz výsledkem účastníka zákonným způsobem (§ 131 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s.) a nezvládl organizaci průběhu soudního řízení, přičemž působil zmateně a často se opakoval,
3. při jednání ve věci sp. zn. P 7/2013 dne 18. 2. 2015 porušil procesní předpisy, kdy nerespektoval zákonem stanovený průběh jednání (§ 118 odst. 1, 2 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s.), v protokolu o jednání řádně nevyličil průběh dokazování (§ 40 odst. 6 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s.), neposkytl účastníkům žádné procesní poučení (§ 5 o. s. ř. ve spojení s 1 odst. 2 z. ř. s.), neprovedl důkaz výsledkem účastníka zákonným způsobem (§ 131 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s.) a nezvládl organizaci průběhu soudního řízení, přičemž působil zmateně a často se opakoval,

protože uvedené skutky **nejsou** kárným proviněním, vyjma skutků uvedených pod body c)1., c)2. a c)3., u kterých **nebylo prokázáno**, že se staly.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu

Kárný navrhovatel podal návrh na zahájení kárného řízení, neboť kárně obviněný soudce podle jeho názoru jako soudce Okresního soudu ve Zlíně nedodržel zákonem stanovenou povinnost dle § 158 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále také jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 1 odst. 2 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“) vyhotovit a odeslat rozsudek ve lhůtě 30 dnů od jeho vyhlášení, případně ve lhůtě prodloužené předsedou soudu, v celkem 44 věcech (první část kárného návrhu). K těmto věcem kárný navrhovatel uvedl, že v takto specifikovaných případech JUDr. B. zaviněně porušil zákonem stanovenou povinnost svědomitě vykonávat funkci soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů. K tomu kárný navrhovatel dodal, že přestože § 158 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s. stanoví povinnost soudci ve lhůtě 30 dnů od vyhlášení rozsudku zajistit odeslání stejnopisu vyhotovení rozsudku účastníkům řízení, kárně obviněnému je vytýkána pouze nečinnost v době od vyhlášení rozsudku do jeho nadiktování, resp. předání vyhotoveného rozsudku kanceláři, neboť poté již splnění zákonné lhůty závisí především na činnosti soudní kanceláře.

Kárný navrhovatel byl v kárném návrhu dále toho názoru, že JUDr. B. jako soudce Okresního soudu ve Zlíně dlouhodobě a opakovaně zahajoval soudní jednání se zpožděním bez objektivních důvodů, a to v celkem 62 případech (druhá část kárného návrhu). Pozdním zahájením jednání ve specifikovaných případech tak dle kárného navrhovatele JUDr. B. zaviněně

narušil důstojnost soudcovské funkce, ohrozil důvěru účastníků ve spravedlivé rozhodování soudů a porušil zákonnou povinnost zachovávat úctu k účastníkům a stranám soudního řízení.

Dále kárný navrhovatel v kárném návrhu uvedl, že celkem ve třech případech JUDr. B. jako soudce Okresního soudu ve Zlíně nezajistil důstojný průběh jednání, nechoval se tak, aby nezavdal příčinu ke snížení důvěry v soudnictví a důstojnosti soudcovské funkce (třetí část kárného návrhu). Tím měl JUDr. B. zaviněně porušit zákonem stanovenou povinnost svědomitě vykonávat funkci soudce, narušit důstojnost soudcovské funkce a ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a především odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Kárný navrhovatel dále zdůraznil, že při podání kárného návrhu byla zachována subjektivní i objektivní lhůta stanovená v § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“), neboť se o spáchání popsanych skutků dozvěděl až z výsledků prověrek provedených v souvislosti s kontrolou dodržování lhůt stanovených pro vypravení vyhlášených rozsudků v občanském soudním řízení a na základě stížností účastníků, když první související stížnost byla podána dne 9. 2. 2015 a první prověrka věcí přidělených JUDr. B. proběhla dne 19. 2. 2015.

Kárný navrhovatel připustil, že podání kárné žaloby je až krajním prostředkem, avšak je toho názoru, že jiné, mírnější prostředky nápravy již ztratily smysl. Aby si obviněný soudce plnil zákonné povinnosti, bylo nutno na něj vždy vyvíjet soustavný tlak prostřednictvím opakovaných kontrol, domluv, ústních či písemných výtek. Písemné výtky mu přitom byly uděleny za zaviněné porušení povinností soudce rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů. Rozhodnutím kárného senátu Vrchního soudu v Olomouci ze dne 7. 9. 2007, sp. zn. 1 Ds 9/2007, mu bylo uloženo kárné opatření spočívající ve snížení platu o 20 % na dobu 4 měsíců za průtahy při vyřizování exekučních věcí v období od 1. 1. 2004 do 24. 5. 2007.

Kárný navrhovatel dále doplnil, že JUDr. B. není dle jeho názoru oproti jiným kolegům na daném soudu nijak nadměrně zatížen, současné vedení soudu vždy důsledně dbalo na rovnoměrné zatížení všech soudců, přičemž kárně obviněný svými výkony vždy pokulhával za ostatními bez ohledu na přidělenou agendu. Ze všech soudců s aktuální specializací na věci péče o nezletilé dosahuje nejhorších výsledků, co se týká množství neskončených věcí.

Kárně obviněný se dle kárného navrhovatele vždy vyznačoval velmi chaotickým přístupem k práci a absencí logického systému její organizace. I v této oblasti mu vedení soudu vycházelo vstřícně, když mu byli do senátu přiděleni vždy takoví administrativní i odborní pracovníci, kteří byli schopni tyto jeho nedostatky alespoň částečně eliminovat. Vedení soudu také v jeho případě přistupovalo velmi vstřícně k žádostem o prodloužení zákonné lhůty k vyhotovení rozsudku, přestože tohoto institutu využíval nejčastěji ze všech soudců Okresního soudu ve Zlíně. Nespolehlivost a nedochvilnost JUDr. B. je dle kárného navrhovatele mezi podřízenými administrativními pracovníky daného soudu přímo pověstná. Skutečnost, že ke kárně obviněnému vedení soudu vždy přistupovalo velmi vstřícně a snažilo se mu zajistit ty nejlepší podmínky, potvrzuje i fakt, že dne 1. 9. 2012 byl na vlastní žádost pověřen vyřizováním jiné agendy, přičemž dosavadní specializace na rozhodování ve věcech exekučních mu byla změněna na rozhodování ve věcech péče o nezletilé.

V letošním roce se však dle kárného navrhovatele veškerá mírnější opatření začala zcela míjet účinkem, přičemž kárně obviněný své zákonné povinnosti nezačal řádně plnit ani přes opakované hrozby podání kárného návrhu. Navíc se nejedná o ojedinělá pochybení, ale o celkový komplex nedostatků představujících narušení důstojnosti soudcovské funkce

a ohrožení důvěry v odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Řadu vyhlášených rozsudků písemně nevyhotovil ani po uplynutí několika měsíců i přes naléhání účastníků řízení či vedení soudu, čímž byla dle názoru kárného navrhovatele zásadně narušena právní jistota účastníků řízení a jejich důvěra v nezávislé a spravedlivé rozhodování soudů.

Kárný navrhovatel dále uvedl, že zejména po zhlédnutí soudních jednání vedených JUDr. B. dospěl k závěru, že kárně obviněný není způsobilý pro výkon funkce soudce z důvodu své nedostatečné odbornosti a opakovaného narušování důstojnosti soudcovské funkce. Jeho přístup k projednávaným věcem lze dle kárného navrhovatele označit za tristní a nehodný soudcovského stavu. V průběhu jím vedených soudních jednání docházelo k častému porušování procesních předpisů (zejména v průběhu dokazování či vzhledem k tomu, že protokol nezachycuje to, co se v jednací síni událo), zásad soudcovské etiky (např. opakovaný neodůvodněný pozdní příchod) a důstojnosti soudního jednání (kárně obviněný po celou dobu jednání působil nejistě a zmateně, často se opakoval). Kárný navrhovatel připomněl, že JUDr. B. je soudcem od roku 1985 (s přestávkou pět let) a již v jeho prvním období 1985 – 1990 byly dle jeho pracovního hodnocení zjišťovány nedostatky spočívající v průtazích při předkládání spisů krajskému soudu a při rozhodování náročnějších věcí. Posléze se v jeho činnosti projevila naprostá chaotičnost, nesystematičnost a neschopnost průběžného vyřizování jiných než sledovaných věcí.

Kárný navrhovatel uzavřel, že je nyní již zřejmé, že JUDr. B. není schopen zásadní změny svého zcela nevyhovujícího stylu práce, naopak začalo docházet k jeho výraznému zhoršování, což se neslučuje s řádným výkonem funkce soudce. Vzhledem k tomu kárný navrhovatel navrhl, jako dle svého názoru jediné vhodné kárné opatření, odvolání kárně obviněného z funkce soudce dle § 88 odst. 1 písm. d) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“).

II. Vyjádření kárně obviněného soudce

JUDr. B. se prostřednictvím svého obhájce k návrhu vyjádřil ve stanovisku ze dne 24. 7. 2015. K první části kárného návrhu potvrdil, že nedodržel lhůty pro vyhotovení a vypravení rozhodnutí, a samozřejmě to vnímá jako porušení svých povinností. Příčinu vidí ve svých osobních a zdravotních problémech, které měl na konci roku 2014. Konkrétně se mu po 30 letech rozpadl manželský vztah a následně byl i nemocný. Kárně obviněný chápe, že to není omluva, protože soudce se nad tyto problémy musí povznést, avšak cítí potřebu tyto příčiny uvést. V současné době již kárně obviněný nemá, dle svého vyjádření, žádný rozsudek, který by byl po lhůtě k vyhotovení.

K vytýkanému pozdnímu zahajování jednání JUDr. B. uvedl, že je soudcem, který schvaluje nejvíce dohod rodičů o vzájemných právech a povinnostech k nezletilým dětem. Snaží se proto na začátku jednání dát rodičům prostor k dohodě, a je proto logické, že když se rodiče nedohodnou, začne jednání později.

Co se týká třetí části kárného návrhu, tedy výhrad k průběhu jednání, považuje JUDr. B. tyto výhrady za značně subjektivní. U advokátky JUDr. Jany Rejzkové (jejíž stížnost v dané souvislosti navrhl provést k důkazu kárný navrhovatel) jsou stížnosti na soudy či orgány činné v trestním řízení poměrně běžné, poukaz na tuto stížnost považuje JUDr. B. spíše za snahu doplnit návrh na zahájení kárného řízení o další skutečnosti.

Kárně obviněný si je vědom porušení svých povinností, nicméně se nedomnívá, že by dosáhla takové intenzity, aby odůvodňovala uložení kárného opatření ve formě odvolání z funkce soudce.

V dalším podání, které bylo kárnému soudu doručeno dne 20. 8. 2015, doplnil JUDr. B. prostřednictvím svého obhájce své vyjádření ke kárnému návrhu.

Především předložil potvrzení od své ošetřující lékařky o zdravotních problémech, které měl na přelomu roku, a dále statistiky za období října až července 2014, ze kterých má vyplývat, že v počtu vyřízených věcí výrazně nevybočil z průměru ostatních soudců rozhodujících opatrovnické věci, v některých měsících měl i nejvíce vyřízených věcí, přičemž přecházel své onemocnění. Pouze pro dokreslení pak JUDr. B. předložil i statistiku týkající se soudců na civilním úseku, byť tyto věci bývají obecně složitější. Na druhou stranu kárně obviněný musel v předmětném období ještě dozorovat některé věci na exekčním úseku, kde dříve působil.

Ve vyjádření k druhé části kárného návrhu JUDr. B. uvedl, že při kontrole spisů, a to především těch, kterými příslušný den začínal, zjistil, že v mnoha věcech došlo k uzavření dohody rodičů, což jako opatrovnický soudce absolutně preferuje, protože je z obou stran samozřejmě vůle soudem schválenou dohodu dodržovat. Tento postup je kvitován i kolizními opatrovníky dětí a nikdy se nestalo, že by se opatrovníci proti schváleným dohodám odvolali, a to ani v případech, kdy nebyli u jednání a schvalování dohod přítomni. JUDr. B. také dodal, že ve věci pozdního zahajování jednání určité své pochybení uznává, to však nemělo žádný vliv na kvalitu rozhodovacího procesu.

JUDr. B. se rovněž podrobněji vyjádřil k vytýkanému pozdnímu zahajování některých soudních jednání v konkrétních věcech (viz dále).

V případě tvrzeného nedůstojného průběhu jednání dne 4. 2. 2015 ve věci sp. zn. 27 Nc 30/2006 kárně obviněný zdůraznil, že jednání probíhalo od 12.45 do 16.30 hod., bylo velmi emotivní vzhledem k dlouholetému sporu a osobám účastníků a jejich zástupců. Dojem nedůstojného průběhu jednání tak mohly zapříčinit spíše jiné osoby. Kárně obviněný nesouhlasí s tím, jakým způsobem bylo stěžovatelce, JUDr. Rejžkové, dáno zapravdu. Navíc z její stížnosti vzniká dojem, jakoby ve věci neprobíhaly příslušné úkony, nicméně danou věc JUDr. B. převzal po jiném soudci, probíhala jednání o předběžných opatřeních a o výkonech rozhodnutí.

Ohledně kontroly dne 18. 2. 2015 ve věcech sp. zn. P 453/2008 a sp. zn. P 7/2013 kárně obviněný zdůraznil, že se letos na jaře účastnil na pracovišti školení v podobě tzv. vzorového jednání, které pro soudce okresního soudu uspořádal Mgr. T. P., předseda soudcovské rady daného soudu. Následně se byl Mgr. P. (zřejmě) v květnu roku 2015 podívat na další jednání JUDr. B. a zásadnější nedostatky neshledal.

Na závěr kárně obviněný doplnil, že od 1. 9. 2012 (tedy od počátku jeho působení v opatrovnické agendě) mu byly na základě odvolání účastníků řízení zrušeny (dle vlastního odhadu) odvolacím soudem nanejvýš tři rozsudky.

III. Ústní jednání, dokazování

Při ústním jednání konaném dne 21. 10. 2015 kárný návrhovač odkázal na obsah kárného návrhu.

Kárný navrhovatel dále doplnil, že kdyby se takové množství výtek týkalo běžného zaměstnance soudu, řešil by již dávno věc výpovědí. Takto musel přistoupit k podání kárného návrhu, ačkoli takový krok vnímá jako krajní a až poslední; vždy se totiž snaží najít příčinu problému s konkrétním pracovníkem a věc napravit. Stejně tak u JUDr. B. se kárný navrhovatel snažil věc řešit např. přidělením vyššího soudního úředníka, justičního čekatele nebo jiným opatřením, aby daný senát začal fungovat. Po odchodu takového pracovníka ale činnost senátu JUDr. B. začala vždy opět skřípat. Kárný navrhovatel tak jednak JUDr. B. opakovaně uděloval výtky, jednak mu zastavil na dobu až jednoho roku nápad, aby mohl odstranit nedodělky. Po žádosti JUDr. B., který se cítil vyhořelý, jej kárný navrhovatel převedl v září roku 2012 na opatrovnické oddělení. Tam se pod dobu zhruba jednoho a půl roku zdálo, že se situace zlepšila, ale po této době se začalo proslychat, že kárně obviněný nezvládá soudní jednání, a objevovaly se stížnosti na jeho nestandardní jednání. Začali si stěžovat i civilní soudci, kteří marně čekali na potřebná opatrovnická rozhodnutí kárně obviněného. Co se týká oficiálních stížností advokátů, první z nich byla stížnost JUDr. Rejžkové ze dne 4. 2. 2015, která je přiložena ke kárnému návrhu. Z tohoto popudu se kárný navrhovatel zúčastnil též jednání vedeného JUDr. B., jehož průběh je pregnantně popsán v příslušné zprávě předsedy soudcovské rady Okresního soudu ve Zlíně. JUDr. B. na toto jednání jako obvykle přišel pozdě, a to s následným zdůvodněním, že si musel dát kávu. Taktéž vedení jednání vykazovalo nedostatky, nebylo zřejmé, kdy začalo, kdy se dokazovalo, chyběla poučení apod. Úroveň jednání byla taková, že účastníků řízení bylo kárnému navrhovateli líto. Proto také kárný navrhovatel kárnému senátu jako důkaz v nynějším řízení navrhl návštěvu libovolného jednání JUDr. B. Je přitom nepřipustné, aby soudce s třicetiletou praxí museli justiční čekatelé v rámci simulovaného jednání školit, jak je třeba se chovat v soudní síni a jak má být dodržován občanský soudní řád. Kárný navrhovatel tak má pocit, že JUDr. B. snad již ztratil i pud sebezáchovy, a dokladoval to na opakovaných stížnostech účastnice řízení, která se marně domáhala vyhotovení rozsudku; kárný navrhovatel po každé takové stížnosti šel za JUDr. B., který mu vždy přislíbil, že rozhodnutí brzy vypracuje, nikdy se to však nestalo. Situace se dle kárného navrhovatele stále zhoršuje. Je sice pravdou, jak se hájí kárně obviněný, že odvolacím soudem jsou rozhodnutí JUDr. B. rušena jen výjimečně, jsou však v rámci zájmu na rychlosti řízení pravidelně k odvolání účastníků řízení měněna. Z toho důvodu kárný navrhovatel požádal odvolací soud o zhodnocení činnosti JUDr. B. a toto hodnocení předkládá v řízení jako důkaz.

K druhé části kárného návrhu navrhovatel dodal, že kárně obviněnému nevytýká, že se někdy zpozdí, ale to, že první jednání daného dne, resp. první jednání po polední přestávce v podstatě nikdy nezahájí včas. Kárný navrhovatel v průběhu jednání dále zdůraznil, že není možné každý den zahajovat jednání v 8.40 hod. místo v 8.30 hod. Dne 18. 2. 2015 kárný navrhovatel na JUDr. B. čekal u jednacích síně 20 minut a ihned jej upozornil na to, že není možné takto zahajovat jednání. Již 18. 2. mu tedy kárný navrhovatel důrazně sdělil, že pokud nestíhá se dostavit na 8.30 hod., nechť si jednání sám nebo prostřednictvím vyšší soudní úřednice nařizuje na 9.00 hod. Kárný navrhovatel také uvedl, že nevěří, že JUDr. B. každý den v 8.40 hod. nechává účastníky o věci jednat a následně schvaluje dohodu. Navíc si myslí, že není možné, aby kárně obviněný přišel před jednacím síní a tam jej advokáti odchytili s tím, že se dohadují. Vždy totiž musí přijít advokáti nejprve do jednacích síně za soudcem a říci, že chtějí uzavřít dohodu, nebo soudce musí říci, jak situaci vidí on a že by bylo možné schválit dohodu; teprve pak má soudce poslat účastníky a jejich zástupce před jednacím síní a vše zaprotokolovat.

K třetí části kárného návrhu navrhovatel dále poukázal na to, že spisy na jednání připravuje, jakož i termín jednání stanoví vyšší soudní úřednice. Nebýt její práce, bylo by prohrěšků JUDr. B. daleko více. Během jednání kárný navrhovatel k třetí části kárného návrhu dále doplnil, že předseda soudcovské rady Okresního soudu ve Zlíně, Mgr. T. P., nebyl pověřen k úkonům státní správy soudnictví, ale hodnocená jednání navštívil jako svědek, a jeho

zpráva měla podat objektivní svědectví o způsobu vedení jednání ze strany JUDr. B. Zázitek z návštěvy jednání vedených JUDr. B. byl „hrůzný“, a také proto navrhl kárné opatření v podobě odvolání z funkce soudce. Simulované jednání, jehož se JUDr. B. následně zúčastnil, bylo uspořádáno speciálně pro něj. Byla to iniciativa Mgr. P., který chtěl JUDr. B. pomoci.

Obhájce kárně obviněného odkázal na písemná vyjádření a dodal, že některá tvrzení kárného navrhovatele jsou zcela subjektivní. Určitá pochybení JUDr. B., jako například pozdní vyhotovení rozhodnutí, jsou poměrně závažná, nejedná se však, s přihlédnutím k 30 letům praxe JUDr. B., o nijak fatální situaci. Obhájce kárně obviněného opakovaně poukázal na osobní problémy kárně obviněného, které začaly v říjnu roku 2014, kdy se mu rozpadlo po dlouhých letech manželství a on začal přecházet různé nemoci; právě tyto skutečnosti měly vliv na zhoršený pracovní výkon JUDr. B. Problémy kárně obviněného lze vnímat jako přechodné. Obhájce k tomuto názoru předložil tabulku za období od 1. 8. do 31. 8. 2015 a od 1. 9. 2015 do 30. 9. 2015, kde jsou uvedeny počty vyřízených a nevyřízených věcí. Domnívá se, že z tohoto objektivního hlediska JUDr. B. patří možná k lehce podprůměrným soudcům Okresního soudu ve Zlíně, ale rozhodně není nejhorsí. Je třeba se zabývat skutkem, jak je formálně vymezen v návrhu na zahájení kárného řízení, nikoli subjektivními stanovisky kárného navrhovatele.

V průběhu jednání k první části kárného návrhu JUDr. B. uvedl, že do problémů s vyhotovováním rozhodnutí se v minulém roce dostal v souvislosti s rozpadem svého manželství, kdy se musel začít sám starat o celou domácnost a na nastalou situaci se adaptovat; roli hrála i nemoc, kterou přecházel ve snaze zabránit tomu, aby mu narůstal počet nerozhodnutých věcí. Poukázal na organizační změny a nápad na opatrovnickém oddělení, kvůli kterému raději nemoc přecházel a chodil do práce; množství nakumulovaných spisů by, v případě, že by odešel na nemocenskou, jen složitě odstraňoval. Uvedl, že v současnosti již nemá žádná rozhodnutí po lhůtě pro vyhotovení a odeslání rozhodnutí účastníkům. Tohoto stavu se mu podařilo docílit zvýšeným úsilím, např. prací o sobotách.

K druhé části kárného návrhu k dotazu předsedy kárného senátu JUDr. B. uvedl, že před oficiálním zahájením jednání dává stranám prostor k dohodě, a zopakoval, že takový přístup preferuje, a tento způsob vedení řízení se také v praxi osvědčuje. Pokud je o to stranami požádán nebo je zřejmé, že mezi nimi dochází ke komunikaci směřující k dohodě, dává jim k takovému postupu prostor. Tuto skutečnost neprotokoluje a stává se tak, že strany poté do jednací síně vstoupí po pěti, deseti minutách a v tento okamžik také JUDr. B. zahajuje jednání. Kárně obviněný nepřikládal takový význam tomu, zda je jednání dle údaje v protokolu zahájeno v 13.00 hod., nebo 13.10 hod., nepřipadalo mu to podstatné, neboť je soudcem, který má zájem na skončení věci a sleduje spíše tuto otázku. V tomto směru je třeba také interpretovat vyjádření, která podal k jednotlivým bodům kárného návrhu. Pokud jde o přestávky mezi jednáními, které se u JUDr. B. pohybují v rozmezí od 5 do 15 minut, uvedl kárně obviněný, že když má čas, jde si např. vyřizovat do kanceláře různé záležitosti nebo jde na toaletu. Nečiní tak, pokud již nabírá zpoždění. Jinak dělá jen nezbytné přestávky a snaží se časovou ztrátu dohnat a pokračuje bez dalšího v jednáních. Kárně obviněný přiznal, že v některých věcech se možná stalo, že v době, kdy měl silnou virózu či chřipku, přišel z tohoto důvodu o 5 minut později. Jak již uvedl dříve, nechtěl jít na nemocenskou, a proto vznikla tato situace; na druhou stranu však končil kolem 50 věcí měsíčně, a to za cenu zhoršené zdravotní situace.

K třetí části kárného návrhu kárně obviněný během jednání doplnil, že skutečně v minulosti některá poučení, která dával stranám, neprotokoloval. Poté, co navštívil simulované jednání (které podle jeho názoru nebylo uspořádáno pouze pro něj), však tak již činí. Rovněž Mgr. P. byl po návštěvách jednání kárně obviněného, ke kterým došlo po tomto simulovaném jednání, s jeho výkony spokojen a jednání shledával bez chyb. K první věci

vytýkané v třetí části kárného návrhu JUDr. B. poznamenal, že dojem nedůstojného průběhu jednání mohl vzniknout v důsledku konfrontačního počínání stran a jejich zástupců. Zejména chování Ing. F., zástupce otce, vedlo k tomu, že ve věci došlo ke změně osoby soudce. Advokátka matky, JUDr. Rejžková, je zase známa tím, že podává velké množství stížností.

Předseda kárného senátu v souladu s § 13 a § 17 odst. 3 zákona č. 7/2002 Sb. seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření kárného senátu ve věci s tím, že si kárný senát Nejvyššího správního soudu vyžádal u první a třetí části návrhu předmětné spisy (resp. jejich ověřené kopie) Okresního soudu ve Zlíně, jichž se týkají skutky, v nichž navrhovatel spatřuje kárné provinění. Pokud jde o skutky uvedené v druhé části návrhu, tedy o vytýkaná pozdní zahájení jednání, tam se kárný soud spokojil s protokoly z těchto jednání, z nichž je patrné, kdy bylo příslušné jednání zahájeno a kdy skončeno. Ovšem v případech, kdy se jednalo již o jednání časově navazující na jednání předešlé, vyžádal si soud také protokoly z předešlého jednání, aby měl představu o tom, kdy předcházející jednání skončilo a s jakým časovým odstupem navazovalo jednání posuzované, případně si vyžádal soud další relevantní listiny z příslušného spisu.

Předseda kárného senátu také předeslal, že v písemném vyjádření k návrhu, resp. v jeho doplnění, která prostřednictvím svého obhájce kárně obviněný učinil, kárně obviněný zpochybňuje po skutkové stránce pouze vytýkaná jednání uvedená ve třetí části návrhu, pokud jde o druhou část, nabízí spíše u některých vytýkaných skutků určitá vysvětlení, proč bylo jednání zahájeno později, přičemž má za to, že tyto skutky nenaplňují skutkovou podstatu kárného provinění. Účastníci řízení vyjádřili souhlas s tím, aby při jednání následně nebyly podrobně probírány veškeré jednotlivé skutky, ale pouze ty, k nimž účastníci již poskytly písemná vyjádření, nebo k nimž se chtěly vyjádřit během jednání kárného soudu, případně, k nimž se přímo vztahovaly další listiny účastníky řízení předložené, jež předseda kárného senátu zároveň při jednání provedl k důkazu, a rovněž ty skutky, kde členové kárného senátu vyzvali účastníky k objasnění určitých nejasností (popis relevantních částí spisů, případně konkrétní vyjádření účastníků k jednotlivých skutkům a relevantní skutkové závěry, k nimž kárný senát dospěl, jsou obsaženy v části *IV. Zjištění kárného soudu k jednotlivým vytýkaným skutkům* tohoto rozhodnutí).

Kárný senát dále v souladu s § 17 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb. provedl další listinné důkazy, které byly předloženy kárným navrhovatelem nebo kárně obviněným ať již během písemné části řízení nebo při jednání, a dále důkazy, které si kárný soud vyžádal z vlastní iniciativy. Konkrétně bylo provedeno dokazování následujícími listinami:

Důkazy předložené kárným navrhovatelem k první části kárného návrhu:

- **stížnost na liknavost soudu ze dne 11. 2. 2015, sp. zn. 52 St 3/2015**, a korespondující **sdělení předsedy soudu ze dne 6. 3. 2015, sp. zn. 52 St 3/2015**; **stížnost na nečinnost soudu ze dne 4. 3. 2015, sp. zn. 52 St 4/2015**, a odpovídající **sdělení předsedy soudu ze dne 1. 4. 2015, sp. zn. 52 St 4/2015**, dále **stížnosti ze dne 1. 7. 2015, sp. zn. 52 St 8/2015**, ze dne **21. 7. 2015, sp. zn. 52 St 12/2015** a ze dne **8. 10. 2015, sp. zn. 52 St 14/2015** [viz podrobně část *IV. Zjištění kárného soudu k jednotlivým vytýkaným skutkům* tohoto rozhodnutí, body A.1), A.19), A.40), A.23) a B.18)];
- **výpisy z informačního systému ISAS** (viz podrobně část *IV. Zjištění kárného soudu k jednotlivým vytýkaným skutkům* tohoto rozhodnutí).
- **zprávy o kontrole spisů přidělených do soudního oddělení č. 47 ze dne 20. 2., 25. 3., 27. 4. a 20. 5. 2015, sp. zn. 50 Spr 75/2015**, jejichž obsah dle zjištění kárného soudu odpovídá vymezení skutků, kterých se měl JUDr. B. dle kárného návrhu

dopustit [viz část IV. *Zjištění kárného soudu ke jednotlivým vytykávaným skutkům* tohoto rozhodnutí, body A.1) – A.44)];

- tzv. **seznamy nevypravených rozsudků řešitele JUDr. B. zachycující stav ke dni 24. 3. 2015, 24. 4. 2015 a 20. 5. 2015**, jejichž obsah dle zjištění kárného soudu odpovídá tvrzením dle části první kárného návrhu.

Kárný soud si k první části kárného návrhu dále vyžádal **vyjádření dozorčího úředníka Okresního soudu ve Zlíně ze dne 2. 10. 2015**, z něhož vyplývá závěr potvrzující tvrzení kárně obviněného, že v senátu JUDr. B. v opatrovnické agendě nejsou v současné době vykazována žádná rozhodnutí po zákonné (či prodloužené) lhůtě k vypravení, přičemž v tomto senátu bylo k uvedenému datu pouze 7 rozhodnutí, u nichž byla prodloužena zákonná lhůta pro vypravení. Zároveň dozorčí úředník potvrdil vyjádření kárně obviněného rovněž v tom ohledu, že v období od 1. 1. 2013 do 30. 9. 2015 byla v opatrovnické agendě odvolacím soudem JUDr. B. zrušena pouze 4 meritorní rozhodnutí.

Důkazy předložené kárným návrhovatelem k druhé části kárného návrhu:

- **rozpisů věcí projednávaných JUDr. B. za období od 11. 2. 2015 do 13. 5. 2015 a příslušné protokoly o jednání** (viz podrobně část IV. *Zjištění kárného soudu ke jednotlivým vytykávaným skutkům* tohoto rozhodnutí);

- **zpráva o kontrole včasnosti zahájení jednání předsedy senátu JUDr. J. B. ze dne 15. 5. 2015, sp. zn. 50 Spr 75/2015**, jejíž obsah dle zjištění kárného soudu odpovídá druhé části kárného návrhu.

Ke třetí části kárného návrhu kárný návrhovač předložil vedle **jednotlivých spisů obsahujících mj. protokoly z předmětných jednání** také další listinné důkazy, tj. **stížnost advokátky JUDr. Rejzkové ze dne 8. 2. 2015, sp. zn. 52 St 2/2015** a **sdělení předsedy soudu ze dne 6. 3. 2015, sp. zn. 52 St 2/2015**, odpovídající na tuto stížnost, **výpis ze systému ISAS k jednání JUDr. J. B. dne 4. 2. 2015** [viz část IV. *Zjištění kárného soudu ke jednotlivým vytykávaným skutkům* tohoto rozhodnutí – bod C. 1)] a **Zprávu o dohledu nad úrovní soudních jednání ze dne 18. 2. 2015, sp. zn. 50 Spr 75/2015** [viz podrobně část IV. *Zjištění kárného soudu ke jednotlivým vytykávaným skutkům* tohoto rozhodnutí – body C. 2) a C. 3)].

Dále kárný soud provedl další listinné důkazy relevantní pro celkové posouzení jednání kárně obviněného:

Kárný návrhovač předložil v první řadě **rozvrhy práce Okresního soudu ve Zlíně pro roky 2013-2015**, z nichž kárný soud zjistil, že kárně obviněnému byly v uvedených letech přidělovány věci péče o nezletilé a další nesporná řízení dle § 180a-§185, § 186-§ 193, § 194-§ 200 o. s. ř., resp. od roku 2014 dle § 2 písm. a), b), c), d) a s) z. ř. s.; shodnou agendu rozhodovali v uvedených letech rovněž JUDr. P. a JUDr. H.

Obě strany předložily soudu také výkazy o výkonnosti jednotlivých soudců, resp. senátů OS ve Zlíně; a to návrhovač: **měsíční výkazy o výkonnosti senátů/soudců v agendě rejstříků P a NC, a to za jednotlivé měsíce září 2012 až dubna 2015** a kárně obviněný: **měsíční výkazy o výkonnosti senátů/soudců v agendě rejstříků P a NC, a to za jednotlivé měsíce října 2014 až září 2015**; z nich kárný soud zjistil, že tyto výkazy sledují počty převzatých, obživlých, napadlých, vyřízených a nevyřízených věcí u jednotlivých soudců rozhodujících tuto agendu, přičemž nevyřízené věci jsou dále tříděny podle stáří. Kárný soud konstatoval ve vztahu k počtu věcí vyřízených kárně obviněným a počtu věcí vyřízených z hlediska nápadu

srovnatelnými soudci za roky 2013 až 2015, za které má kárný soud k dispozici zmiňované rozvrhy práce, že:

- v roce 2013 JUDr. B. vyřídil 413 věcí, JUDr. P. 466 a JUDr. H. 484;
- v roce 2014 JUDr. B. vyřídil 498 věcí, JUDr. P. 479 a JUDr. H. 486;
- v lednu až září roku 2015 JUDr. B. vyřídil 372 věcí, JUDr. P. 359, JUDr. H. 354.

Kárný soud z uvedeného přehledu za měsíc září 2015 rovněž zjistil, že JUDr. B. měl na konci uvedeného měsíce celkem 127 nevyřízených věcí, z toho 74 do 3 měsíců starých, 18 od 3 do 6 měsíců, 23 od 6 měsíců do 1 roku, 11 od 1 roku do 3 let a 1 věc starší 3 let; JUDr. P. měla k témuž datu celkem 139 nevyřízených věcí, z toho 73 do 3 měsíců starých, 17 od 3 do 6 měsíců, 36 od 6 měsíců do 1 roku a 13 od 1 roku do 3 let; JUDr. H. měl k témuž datu celkem 100 nevyřízených věcí, z toho 69 do 3 měsíců starých, 13 od 3 do 6 měsíců, 15 od 6 měsíců do 1 roku a 3 od 1 roku do 3 let.

Kárný navrhovatel předložil rovněž **přehled skončených a neskončených věcí JUDr. B. od září 2012 do října 2014**, z něhož vyloučily shodné údaje jako z citovaných měsíčních výkazů za dané období.

Kárně obviněný předložil rovněž:

- **přehled na jednotlivé řešitele – občanskoprávní agenda I. stupeň – rejstřík C**, který obsahuje obdobné údaje o výkonnosti jednotlivých soudců OS Zlín za období ledna až července 2015 v agendě C;

- **potvrzení praktické lékařky MUDr. P. B. ze dne 6. 8. 2015**, podle něhož měl JUDr. B. zdravotní problémy již od konce měsíce listopadu 2014 až do února 2015. Měl silnou chřipku vleklého charakteru, bral několik dávek léků a antibiotika. Tuto nemoc přecházel a z pracovních důvodů nechtěl jít do stavu nemocných. Po ukončení nemoci byl jeho organismus oslabený, a proto se cítil unavený. Byl také nucen brát několik různých potravinových doplňků na regeneraci organismu.

Navrhovatel dále předložil:

- **vyjádření JUDr. Jiřího Rezka, pověřeného zastupováním místopředsedy Krajského soudu v Brně v rozsahu činnosti pobočky ve Zlíně, ze dne 15. 10. 2015**, obsahující zhodnocení rozhodovací činnosti JUDr. B. a odvolacím soudem. Z tohoto vyjádření vyplývá, že ve věcech exekučních neměl specializovaný senát rozhodující o opravných prostředcích v těchto věcech výraznějších výhrad ke způsobu rozhodování JUDr. B., avšak v těchto řízeních se vyskytovaly časté prodlevy. O opatrovnických věcech JUDr. B. rozhoduje odvolací soud teprve krátce a celkovou úroveň rozhodování lze obtížně zobecnit, nicméně v jednotlivých věcech se vyskytují prodlevy mezi jednotlivými úkony a k určitým pochybením procesního i hmotněprávního rázu v rozhodování JUDr. B. rovněž dochází;

- **písemnou výtku dle § 88a zákona o soudech a soudcích ze dne 7. 12. 2012, sp. zn. 50 Spr 644/2012**, kterou udělil předseda Okresního soudu ve Zlíně JUDr. B. za nečinnost při vyřizování celkem 13 exekučních věcí, přičemž měl JUDr. B. zaviněně porušit povinnost soudce rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů stanovenou v § 79 zákona o soudech a soudcích. V závěru je uvedeno, že vzhledem k tomu, že JUDr. B. v průběhu subjektivní lhůty k podání kárného návrhu učinil ve všech specifikovaných věcech úkony směřující k jejich ukončení a většina z nich je již pravomocně skončena, jeví se udělení výtky jako postačující opatření. Dále je uvedeno, že při úvaze o kárném postihu bylo rovněž vzato v úvahu i značné množství exekučních nedodělků, které ještě v nedávné době mohly exekučním soudcům

bránit v plynulém vyřizování věcí; do budoucna však by již nebylo možné od vedení soudu v obdobných případech očekávat jakoukoli shovívavost;

- **písemnou výtku dle § 88a zákona o soudech a soudcích ze dne 13. 10. 2009, sp. zn. Spr 587/2009**, kterou udělil předseda Okresního soudu ve Zlíně JUDr. B. v souvislosti s prověrkou věcí výkonů rozhodnutí starších pěti let, které nebyly dosud pravomocně nařízeny; v šestnácti exekučních věcech nebyl přítom ve vymezeném období učiněn žádný úkon a v jedné věci nebyla exekuce nařízena v zákonem stanovené lhůtě;

- **rozhodnutí kárného senátu Vrchního soudu v Olomouci ze dne 7. 9. 2009, sp. zn. 1 Ds 9/2007**, jímž bylo JUDr. B. uloženo kárné opatření dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích spočívající ve snížení platu o 20 % na dobu čtyř měsíců za spáchání kárného provinění spočívajícího v průtazích v celkem 51 exekučních věcech; z přiloženého přípisu předsedy tehdejšího kárného senátu vyplývá, že toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 18. 10. 2007;

- **stanovisko soudcovské rady OS ve Zlíně ze dne 3. 9. 2007**, které se vztahuje ke zmiňovanému kárnému řízení ve věci sp. zn. 1 Ds 9/2007 a v němž soudcovská rada poukázala na složitou pozici JUDr. B. po roce 2000, kdy zůstal, při několikasícovém nápadu návrhů na exekuce, na exekučním oddělení jako jediný soudce. Až v roce 2007 pak došlo ke stabilizaci exekučního oddělení. JUDr. B. dle soudcovské rady ve vytýkaných věcech pochybil, avšak v posledních měsících enormním úsilím v předmětných věcech sjednal nápravu, přičemž se uvádí, že „[j]istě i do budoucna bude platným členem soudcovského stavu“. Soudcovská rada proto s ohledem na složitou pracovní situaci JUDr. B., v níž se ocitl, žádala o citlivé a shovívavé rozhodnutí;

- **pracovní charakteristiku JUDr. B. ze dne 13. 8. 2007, sp. zn. Spr 303/2007**, která se rovněž vztahuje ke zmiňovanému kárnému řízení ve věci sp. zn. 1 Ds 9/2007, přičemž dle vyjádření tehdejšího předsedy Okresního soudu ve Zlíně, JUDr. Jiřího Dufka, JUDr. B. v rámci exekuční agendy „*doposud působil v poměrně složitých podmínkách*“, které jsou v tomto dokumentu podrobně charakterizovány. Dále se ovšem uvádí, že se JUDr. B. ani v nejmenším nedařilo se s touto situací vypořádat. Po celé období jeho soudcovské činnosti v ní totiž měla dominovat chaotičnost a nesystematičnost, kdy JUDr. B. neměl představu o stavu jím vyřizované agendy, o jejím aktuálním složení, byť se mu dařilo vyřizovat alespoň ty věci, které byly sledovány, tzn. především ty, v nichž se účastníci dožadovali provedení úkonů směřujících k rozhodnutí. Po celé dané období měla být JUDr. B. věnována nadstandardní péče ze strany kanceláře, alespoň tedy ve smyslu uspořádání stovek spisů v jeho kanceláři dle druhu agendy, ve smyslu upozorňování na nutnost provést ihned v té či oné věci neodkladný úkon apod.;

- **pracovní posudek JUDr. J. B. ze dne 28. 6. 1995, sp. zn. Spr 973/95**, vypracovaný tehdejší místopředsedkyní Okresního soudu ve Frýdku - Místku JUDr. Helenou Veličkovou, z něhož kárný soud zjistil, že u JUDr. B. byly „[v] počátcích jeho rozhodovací činnosti (...) zjišťovány občasně nedostatky spočívající v průtazích při předkládání spisů krajskému soudu a při rozhodování náročnějších věcí. Po vytknutí uvedených závad projevilo snahu o nápravu, zrychlil postup řízení a došlo ke zlepšení rozhodovací činnosti. Pracoval bez větších nedostatků, docházku do zaměstnání měl dobrou. Po stránce charakterové a povahové lze hodnotit JUDr. B. jako snaživého soudce, ochotného zastoupit za chybějící pracovníky. V kolektivní spolupráci byl jmenován pro své povahové vlastnosti a bezkonfliktní přístup oblíben“.

K výzvě soudu kárný návrhovač předložil též kompletní **osobní spis JUDr. B., sp. zn. 853/95**, z něhož kárný soud zjistil, že od 18. 12. 1985 do 30. 6. 1990 kárně obviněný vykonával funkci soudce na občanskoprávním úseku u Okresního soudu ve Frýdku - Místku (čekatelem u tohoto soudu byl přítom od 1. 10. 1983). Tento pracovní poměr byl ukončen výpovědí ze strany JUDr. B.. V období od 1. 7. 1990 do 30. 6. 1993 JUDr. B. působil jako právník u Třineckých železáren, a. s. Od 1. 7. 1993 do 2. 10. 1995 vykonával advokacii. Dne 3. 10. 1995 byl JUDr. B. opětovně jmenován soudcem, dne 4. 10. 1995 byl přidělen k výkonu soudcovské funkce k Okresnímu soudu ve Zlíně a jmenován předsedou senátu tohoto soudu a v této pozici působí dosud.

Kárný soud si vyžádal rovněž **stanovisko soudcovské rady Okresního soudu ve Zlíně k osobě soudce JUDr. B.**, podle jehož závěrů se jedná o člověka nekonfliktního, který je spíše pasivní, přičemž z rozhovoru s ním lze nabýt dojmu, že nemá odbornost a vlastností potřebné pro výkon funkce soudce. Ačkoliv dle soudcovské rady vykazuje znaky, že je pod enormním stresem, jehož příčinou je jednoznačně výkon funkce soudce, je veden jedinou snahou, a to přežít v pozici soudce do dosažení důchodového věku. Z lidského hlediska je tato snaha pochopitelná, na druhou stranu z pozice profesní JUDr. B. jako soudce svým počínáním poškozuje nejen justici, jejíž renomé budují ostatní soudci a soudní personál, ale hlavně účastníky řízení (v jeho případech zejména nezletilé děti), aniž by zde byla reálná možnost jeho nápravy. Soudcovská rada ovšem zároveň konstatovala, že ve věci úrovně soudních jednání učinil JUDr. B. pozitivní posun.

Kárný návrhovač navíc navrhl v kárném návrhu **provedení důkazu účasti kárného senátu na libovolně vybraném jednání vedeném kárně obviněným**. Kárný senát po důkladném zvážení tohoto návrhu rozhodl, že tento důkaz neprovede, a to nejen z důvodu jeho obtížné proveditelnosti, jakož i pochybností z hlediska práva na spravedlivý proces těch účastníků řízení, v jejichž věci by JUDr. B. takto jednal a rozhodoval, ale zejména proto, že by tento důkaz kárný návrhovač uvedl v obecné části svého návrhu, jeho předmětem učinil mj. vedení 3 konkrétních soudních jednání kárně obviněným a tato jednání již přirozeně proběhla, a tedy navrhovaný důkaz by nemohl mít přímou souvislost se skutky, jež jsou předmětem kárného návrhu.

V rámci svého **výslechu** kárně obviněný uvedl, že jako soudce pracuje u Okresního soudu ve Zlíně od roku 1995. Až do roku 2012 přitom vyřizoval exekuční agendu. Poukázal na v podstatě nezvladatelný nápad věcí na tomto soudním oddělení, který vlastně vedl i k prvnímu kárnému řízení proti jeho osobě. Rovněž organizačně na soudu ve vztahu k exekuční agendě nebylo vše optimální. Od roku 2012 vyřizuje opatrovnickou agendu (a to i na základě vlastního rozhodnutí, neboť se po letech na exekučním oddělení cítil vyhořelý a měl pocit, že potřebuje změnu a nový impulz), přičemž donedávna ho v této práci do jisté míry zdržovala i nutnost dokončit exekuční věci, které ještě byly v běhu. Co se týká současného nápadu na opatrovnickém oddělení, ten oproti dřívějšímu, kdy činil 50 – 60 věcí na soudce měsíčně, což již bylo příliš, činí 40 – 50 věcí na jednoho soudce. JUDr. B. dále vypověděl, že v minitymu má šikovné spolupracovníky, s vyššími soudními úřednicemi je radost spolupracovat, nicméně v minulosti skutečně byla výše nápadu problematická a na soudu musela s vyřizováním opatrovnické agendy vypomáhat např. pracovnice z olomoucké právnické fakulty; v současnosti je již vše v pořádku a úsek je stabilizovaný. Na nedostatecích v jeho práci se dle JUDr. B. bezpochyby podepsal již zmiňovaný rozpad manželství, odchod manželky, nutnost starat se o domácnost a nemoc, kterou navíc přecházel. Nelze také přehlednout to, že musel, jak již bylo zmíněno, dokončovat některé své starší exekuční věci (což zabralo týdně zhruba 5 – 7 hodin), že bylo třeba vyrovnat se s účinností nového občanského zákoníku, který mj. zavedl nutnost přezkoumat dosavadní rozhodnutí ve věcech omezení a zbavení způsobilosti k právním úkonům (nyní svéprávnosti), a že na opatrovnickém oddělení kolegové soudci přesluhují nebo se chystají do důchodu; množství vyřizovaných spisů se tak zvýšilo. Co se týká skutečnosti, že některá rozhodnutí nevypracoval ani po urgencích a stížnostech, kárně obviněný přiznal, že ačkoli se snažil na taková podání reagovat v řádu dnů, někdy se stalo, že na některou věc při množství práce zapomněl.

Ohledně zpoždění se zahajováním jednání kárně obviněný vypověděl, že se týkalo zejména období, kdy měl první jednání nařazena na 8.30 hod. a trpěl nemocí. Bral léky a někdy se skutečně stalo, že přišel později. Rovněž přiznává, že se někdy zpozdil bez vážnějšího důvodu. Nyní nařizuje jednání až na 8.45 hod. a zpoždění již nemívá. Pokud jde o třetí část kárného

návrhu, kárně obviněný vypověděl, že jednání v opatrovnických věcech jsou mírně odlišná, možná méně formální než jednání v civilních věcech, nicméně protokolaci, poučení apod. provádí obdobně jako v občanském soudním řízení. Poučení ve smyslu § 118 odst. 2 o. s. ř. přitom provádí. Obsahy protokolů však odpovídají průběhu jednání. Obecně JUDr. B. dodal, že pracovní podmínky jsou dle jeho názoru na Okresním soudu ve Zlíně dobré, zejména po zavedení minitýmů (i když je třeba vzít v potaz již zmiňovaný nárůst nápadu). On sám měl podporu ze strany vedení soudu, problémy pramenily z jeho osobních potíží a nemoci. Vztahy jsou na soudu přátelské.

Kárný návrhovačel v rámci závěrečné řeči poznamenal, že provedeným dokazováním bylo dle jeho názoru prokázáno, že JUDr. B. se dopustil kárného provinění a mělo by mu být uloženo kárné opatření. Kárnému návrhovačeli šlo vždy jen o to, aby soud fungoval. To se týká i opatrovnického oddělení; pokud se po nabytí účinnosti nového občanského zákoníku zvýšil nápad, posílil toto oddělení tak, že má v současnosti 4,5 soudce, na každé dva soudce připadá jedna vyšší soudní úřednice, je zajištěno, aby alespoň jednoduché rozsudky psali asistenti nebo vyšší soudní úřednice. U JUDr. B. už ovšem kárný návrhovačel neví, jakým způsobem dále postupovat. I když mu dal k dispozici vyšší soudní úředníci, která mu nařizuje celé jednání, píše mu rozsudky, tajemníka, který mu pomáhá v exekučních věcech, přesto není schopen adekvátně reagovat. Kárný návrhovačel se snažil JUDr. B. pomoci, ale pokud mu sdělil, jak má efektivně vyřizovat spisy, vydržel to kárně obviněný týden a po té se opět vrátil do svého nefungujícího systému organizace práce. Základním problémem je pak jeho neschopnost vést jednání. Chová se submisivně i mimo jednací síň, v podstatě není schopen si zajistit autoritu – to jsou jeho povahové vlastnosti, jejichž deficity nelze, na rozdíl od neznalosti procesních předpisů, odstranit studiem. I to, jak JUDr. B. působí, svědčí o tom, že není schopen svou práci zvládnout. Proto kárný návrhovačel navrhuje, aby byl kárně obviněný z funkce soudce odvolán. Odkazuje přitom na svůj písemný návrh a na stanovisko soudcovské rady, které je objektivní a odráží realitu; nikdo ze soudců nemá nějaké osobní antipatie vůči JUDr. B., naopak jej berou jako kamaráda, nicméně to, co předvádí v jednací síni, se nedá dále tolerovat. Je třeba dbát ohled na dobré jméno justice, které je vystupováním kárně obviněného značně pošramoceno.

Obhájce kárně obviněného v závěrečné řeči připomněl, že by se kárný senát měl zabývat těmi skutky, které jsou popsány v návrhu. Z dokazování vyplynulo, že období od listopadu 2014 do května 2015, ve kterém se objevovaly nedostatky v práci JUDr. B., bylo přechodného charakteru, neboť veškeré další důkazy svědčící o období od začátku srpna tohoto roku a také o období roku 2013 a dříve neodůvodňují závěr, že by u JUDr. B. docházelo k výraznějším průtahům. Z hlediska rozhodování patří JUDr. B. spíše mezi průměrné soudce Okresního soudu ve Zlíně a potíže s jeho pracovními výkony jsou tedy skutečně přechodné, byť není možné bagatelizovat ty skutky, které jsou popsány v první části kárného návrhu; každopádně k jejich opakování nedochází. Nadto i z projevu kárného návrhovačele vyplývají určité emoce, jistý akcent na to, že s kárně obviněným ztratil trpělivost. Na to je třeba poukázat a zdůraznit, že není vhodné, aby vzhledem k popsáným skutkům došlo bez dalšího k odvolání z funkce soudce. V tomto směru by obhájce kárně obviněného upřednostňoval kárné opatření ve smyslu § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích, tedy snížení platu.

IV. Zjištění kárného soudu k jednotlivým vytýkaným skutkům

Kárný senát Nejvyššího správního soudu si, jak již bylo řečeno, v rámci předběžného šetření vyžádal předmětné spisy (resp. jejich části) Okresního soudu ve Zlíně a pečlivě se zabýval jednotlivými vytýkanými skutky. Tyto skutky Nejvyšší správní soud v souladu s kárným návrhem rozčlenil do tří skupin – A), B) a C) – charakterizovaných dle obsahu kárného návrhu. Z obsahu

předložených spisů (nebo jejich relevantních částí), vyjádření stran učiněných na ústním jednání a již zmiňovaných důkazů vážících se přímo k jednotlivým skutkům vyplynula následující zjištění:

A) Nedodržení zákonem stanovené povinnosti soudce dle § 158 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s. vyhotovit a odeslat rozsudek ve lhůtě 30 dnů od jeho vyhlášení, případně ve lhůtě prodloužené předsedou soudu

Kárný navrhovatel v podstatě ve všech případech jako den skončení průtahu udává den, kdy JUDr. B. rozsudek nadiktovat, resp. vypracoval; níže jsou proto uvedena jak tato data, tak data, kdy JUDr. B. věc předal soudní kanceláři. Byť dle dosavadní rozhodovací praxe kárného senátu je za rozhodný považován den předání vyhotoveného rozhodnutí kanceláři, zároveň kárný soud ve svých předcházejících rozhodnutích vycházel z toho, že je vázán skutkem, jak ho definoval kárný navrhovatel (§ 9 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb.), a nemůže ho tedy sám měnit v neprospěch kárně obviněného. Pokud jde o počátek průtahu, byl počítán od prvního pracovního dne následujícího po skončení prodloužené lhůty k vyhotovení rozsudku, resp. od prvního pracovního dne následujícího po uplynutí posledního dne zákonné lhůty.

1) P 411/2008

Dle kárného návrhu byl rozsudek vyhlášený dne 27. 10. 2014 nadiktován, i přes stížnost účastníka řízení předsedovi soudu ze dne 11. 2. 2015, až dne 20. 2. 2015, přestože byla zákonná lhůta k vypravení rozsudku prodloužena pouze do 12. 1. 2015.

Nejvyšší správní soud z obsahu spisu zjistil, že ve věci návrhu otce na změnu výchovného prostředí nezletilých dětí – návrhu na svěření do střídavé péče proběhlo jednání před soudem dne 27. 10. 2014, po němž byl vyhlášen rozsudek, jímž bylo rozhodnuto ve věci zmíněného návrhu otce. Po vyhlášení rozsudku JUDr. B. požádal dne 21. 11. 2014, podle § 158 odst. 4 o. s. ř., o prodloužení lhůty k vyhotovení rozsudku ve věci do 5. 12. 2014, a to „z důvodu skončení hodné věci“. Této žádosti místopředseda soudu vyhověl. Další žádost o prodloužení předmětné lhůty do 17. 12. 2014, opřenou o tytéž důvody, podal JUDr. B. dne 3. 12. 2014 a bylo jí opět vyhověno. O další prodloužení lhůty požádal JUDr. B. z týchž důvodů dne 16. 12. 2014 a lhůta byla v souladu se žádostí prodloužena do 12. 1. 2015. Rozsudek byl nadiktován do diktafonu dne 20. 2. 2015. Téhož dne vydal JUDr. B. pokyn, který dne 23. 3. 2015 převzala kancelář, aby byl rozsudek doručen účastníkům řízení. Rozsudek pak byl vypraven dne 24. 2. 2015. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS. Z listin vedených ve stížnostním spisu **sp. zn. 52 St 3/2015** kárný soud zjistil, že podáním ze dne 11. 2. 2015 se na předsedu soudu obrátil účastník řízení (otec) se stížností „na průtahy a línost v řízení vedeném u Okresního soudu ve Zlíně se spisovou značkou P 411/2008“; stěžovatel mj. uvedl, že k 11. 2. 2014 mu stále nebyl doručen rozsudek, přičemž zjistil, že bylo rozhodnuto o prodloužení lhůty k vyhotovení rozhodnutí do 12. 1. 2015 a od té doby třikrát týdně volal JUDr. B., vždy mu bylo slibováno, že do tří dnů, po nadiktování zapisovatelce, bude rozsudek doručen.

Zákonná lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla překročena o více než měsíc (13. 1. 2015 – 20. 2. 2015).

2) P 50/2014

Podle kárného návrhu byl rozsudek vyhlášený dne 24. 11. 2014 nadiktován až dne 24. 4. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku byla prodloužena pouze do 16. 1. 2015.

Ze spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že v řízení o svěřeni nezletilého do péče jiné fyzické osoby a o úpravě rodičovské odpovědnosti byl rozsudek vyhlášen dne 24. 11. 2014. Na základě žádosti JUDr. B. podané „*z důvodu nemoci a čerpání dovolené*“ byla lhůta k vyhotovení rozsudku dne 19. 12. 2014 prodloužena do 16. 1. 2015. Rozsudek byl nadiktován do diktafonu dne 24. 4. 2015. Pokyn kanceláři k doručení rozsudku je rovněž ze dne 24. 4. 2015, kanceláři věc dle razítka došla dne 27. 4. 2015. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Zákonná lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla překročena o více než tři měsíce (19. 1. 2015 – 24. 4. 2015).

3) P 236/2008

Podle kárného návrhu byl rozsudek vyhlášený dne 24. 11. 2014 nadiktován až dne 12. 3. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku byla prodloužena pouze do 16. 1. 2015.

Ze spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že ve věci návrhu na schválení právního jednání za nezletilého doručenému soudu dne 23. 10. 2014 byl rozsudek vyhlášen na prvním jednání dne 24. 11. 2014. Na základě žádosti JUDr. B. podané „*z důvodu nemoci a čerpání dovolené*“ byla lhůta k vyhotovení rozsudku dne 19. 12. 2014 prodloužena do 16. 1. 2015. Rozsudek byl nadiktován do diktafonu dne 12. 3. 2015. Pokyn kanceláři k doručení rozsudku je z téhož dne, kanceláři věc došla dne 13. 3. 2015. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Překročení zákonné lhůty dle § 158 odst. 4 o. s. ř. činilo necelé dva měsíce (19. 1. 2015 - 12. 3. 2015).

4) P 283/2010

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 26. 11. 2014 nadiktoval až dne 15. 3. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku byla prodloužena pouze do 16. 1. 2015.

Nejvyšší správní soud z obsahu spisu zjistil, že rozsudek ve věci návrhu na schválení právního jednání za nezletilého (odmítnutí dědictví) doručený soudu dne 3. 11. 2014 byl vyhlášen na prvním jednání dne 26. 11. 2014. Na základě žádosti JUDr. B. podané „*z důvodu nemoci a čerpání dovolené*“ byla lhůta k vyhotovení rozsudku dne 19. 12. 2014 prodloužena do 16. 1. 2015. Rozsudek byl nadiktován do diktafonu dne 15. 3. 2015, přičemž kanceláři došel dne 16. 3. 2015 a vypraven byl následujícího dne. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o necelé dva měsíce (19. 1. 2015 – 15. 3. 2015).

5) P 26/78

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 26. 11. 2014 nadiktoval až dne 27. 3. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku byla prodloužena pouze do 16. 1. 2015.

Z obsahu spisu kárný soud zjistil, že jednání v řízení o svéprávnosti (zahájeném usnesením vyšší soudní úřednice ze dne 28. 5. 2014) proběhlo dne 26. 11. 2014, kdy byl vyhlášen rozsudek. Na základě žádosti JUDr. B. podané „*z důvodu nemoci a čerpání dovolené*“ byla lhůta k vyhotovení rozsudku dne 19. 12. 2014 prodloužena do 16. 1. 2015. Rozsudek byl nadiktován do diktafonu

dne 27. 3. 2015. Pokyn kanceláři k doručení rozsudku je ze dne 27. 3. 2015 (pátek), kanceláři rozsudek došel dle razítka dne 30. 3. 2015 (pondělí) a vypraven byl dne 2. 4. 2015. Uvedeným údajům odpovídá i výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o více než dva měsíce (19. 1. 2015 – 27. 3. 2015).

6) P 41/75

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 26. 11. 2014 nadiktoval až dne 24. 3. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku byla prodloužena pouze do 16. 1. 2015.

Nejvyšší správní soud z obsahu spisu zjistil, že jednání v řízení o svéprávnosti (zahájeném usnesením vyšší soudní úřednice ze dne 28. 5. 2014) proběhlo dne 26. 11. 2014, kdy byl vyhlášen rozsudek. Na základě žádosti JUDr. B. podané „z důvodu nemoci a čerpání dovolené“ byla lhůta k vyhotovení rozsudku dne 19. 12. 2014 prodloužena do 16. 1. 2015. Rozsudek byl nadiktován do diktafonu dne 24. 3. 2015. Pokyn kanceláři k doručení rozsudku je z téhož dne, kanceláři věc dle razítka došla dne 25. 3. 2015 a téhož dne byla i vypravena. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o více než dva měsíce (19. 1. 2015 – 24. 3. 2015).

7) P 125/92

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 1. 12. 2014 nadiktoval až dne 27. 2. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku byla prodloužena pouze do 16. 1. 2015.

Kárný soud z obsahu spisu zjistil, že jednání v řízení o svéprávnosti (zahájeném usnesením vyšší soudní úřednice ze dne 22. 7. 2014) proběhlo dne 1. 12. 2014, kdy byl vyhlášen rozsudek. Na základě žádosti JUDr. B. podané „z důvodu nemoci a čerpání dovolené“ byla lhůta k vyhotovení rozsudku dne 19. 12. 2014 prodloužena do 16. 1. 2015. Dle pokynu kanceláři byl rozsudek uložen „v P“ dne 27. 2. 2015 (pátek); tento pokyn k doručení rozsudku dle razítka došel kanceláři dne 3. 3. 2015 (úterý) a téhož dne byl rozsudek také vypraven. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o necelý měsíc a půl (19. 1. 2015 – 27. 2. 2015).

8) P 312/82

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 1. 12. 2014 nadiktoval až dne 27. 2. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku byla prodloužena pouze do 16. 1. 2015.

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání v řízení o svéprávnosti (zahájeném usnesením vyšší soudní úřednice ze dne 6. 6. 2014) proběhlo dne 1. 12. 2014, kdy byl vyhlášen rozsudek. Na základě žádosti JUDr. B. podané „z důvodu nemoci a čerpání dovolené“ byla lhůta k vyhotovení rozsudku dne 19. 12. 2014 prodloužena do 16. 1. 2015. Dle pokynu kanceláři byl rozsudek uložen „v P“ dne 27. 2. 2015 (pátek); tento pokyn k doručení rozsudku dle razítka došel kanceláři dne 3. 3. 2015 (úterý) a téhož dne byl rozsudek vypraven. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o necelý měsíc a půl (19. 1. 2015 – 27. 2. 2015).

9) P 308/2004

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 8. 12. 2014 nadiktoval až dne 24. 4. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku byla prodloužena pouze do 16. 1. 2015.

Kárný soud ze spisu zjistil, že jednání v řízení o zvýšení výživného na nezletilé dítě (zahájeném žalobou doručenou soudu dne 15. 5. 2014) proběhlo dne 8. 12. 2014, kdy byl vyhlášen rozsudek. Na základě žádosti JUDr. B. podané „*z důvodu čerpání dovolené a nemoci*“ byla lhůta k vyhotovení rozsudku dne 5. 1. 2015 prodloužena do 27. 1. 2015. Právní zástupkyně účastnice řízení písemností doručenou soudu dne 26. 3. 2015 požádala o zaslání předmětného rozsudku. Rozsudek byl nadiktován do diktafonu dne 24. 4. 2015 (pátek); z téhož dne je pokyn k doručení rozsudku, který dle razítka došel kanceláři v pondělí dne 27. 4. 2015. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o necelé tři měsíce (28. 1. 2015 – 24. 4. 2015), přičemž v kárném návrhu je nesprávně uvedeno, že průtah počal již ode dne 16. 1. 2015.

10) P 248/2009

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 8. 12. 2014 nadiktoval až dne 2. 3. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku byla prodloužena pouze do 27. 1. 2015.

Z obsahu spisu kárný soud zjistil, že jednání ve věci nařízení ústavní výchovy nezletilých (řízení zahájeno návrhem doručeným soudu dne 26. 9. 2014) proběhlo dne 8. 12. 2014, kdy byl vyhlášen rozsudek. Na základě žádosti JUDr. B. podané „*z důvodu čerpání dovolené a nemoci*“ byla lhůta k vyhotovení rozsudku dne 5. 1. 2015 prodloužena do 27. 1. 2015. Rozsudek byl nadiktován dne 26. 2. 2015 (čtvrtek); z téhož dne je pokyn k doručení rozsudku, který dle razítka došel kanceláři v pondělí dne 2. 3. 2015 a téhož dne byl také vypraven. Úřední záznam na téže straně ovšem uvádí následující: „Na server nadiktováno dne 27. 2. 2015, v 14:22 hod.“ Dle ISAS byl rozsudek nadiktován až dne 2. 3. 2015.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o zhruba jeden měsíc (od 28. 1. 2015 do nejdříve 26. 2. 2015).

11) P 383/2004

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 10. 12. 2014 nadiktoval až dne 24. 4. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku byla prodloužena pouze do 27. 1. 2015.

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání ve věci svěřeni nezletilého do pěstounské péče (řízení zahájeno návrhem doručeným soudu dne 21. 8. 2014) proběhlo dne 10. 12. 2014, kdy byl vyhlášen rozsudek. Na základě žádosti JUDr. B. podané „*z důvodu čerpání dovolené a nemoci*“ byla lhůta k vyhotovení rozsudku dne 5. 1. 2015 prodloužena do 27. 1. 2015. Rozsudek byl nadiktován do diktafonu dne 24. 4. 2015 (pátek) a věc došla kanceláři dne 27. 4. 2015 (pondělí). Ze dne 24. 4. 2015 je též pokyn k doručení rozsudku, přičemž rozsudek byl vypraven dne 5. 5. 2015. Tyto údaje odpovídají výpisu z databáze ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o necelé tři měsíce (28. 1. 2015 - 24. 4. 2015).

12) 47 Nc 6/2014

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 10. 12. 2014 až do doby podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku byla prodloužena pouze do 27. 1. 2015.

Z obsahu spisu kárný soud zjistil, že v řízení o návrhu na úpravu rodičovské odpovědnosti na dobu před a po rozvodu doručeném soudu dne 20. 1. 2014 byl rozsudek vyhlášen dne 10. 12. 2014. Na základě žádosti JUDr. B. podané „z důvodu čerpání dovolené a nemoci“ byla lhůta k vyhotovení rozsudku dne 5. 1. 2015 prodloužena do 27. 1. 2015. Dne 12. 3. 2015 matka nezletilé urgovala vydání rozsudku. Dne 12. 5. 2015 advokátka matky podala návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona o soudech a soudcích. Dne 21. 5. 2015 vydal JUDr. B. pokyn kanceláři k doručení rozsudku, přičemž tento pokyn došel kanceláři dne 22. 5. 2015 a rozsudek byl vypraven dne 26. 5. 2015; zároveň JUDr. B. dal pokyn k zaslání přípisu advokátce matky, v němž uvedl, že k návrhu na určení lhůty nebude přihlíženo, neboť rozsudek byl ve smyslu § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích v zákonné lhůtě vyhotoven, přičemž se JUDr. B. omluvil za prodlevu, ke které mělo dojít v důsledku jeho nemoci a nárůstu opatrovnické agendy. Ve výpisu z databáze ISAS není datum nadiktování ani vypravení rozsudku uvedeno.

Průtah při vyhotovení rozsudku byl ukončen ještě před doručením kárného návrhu Nejvyššímu správnímu soudu (k čemuž došlo dne 1. 6. 2015); přesto byla lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. v dané věci překročena o bezmála čtyři měsíce (28. 1. 2015 – 21. 5. 2015).

13) 47 Nc 87/2013

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 10. 12. 2014 nadiktoval až dne 12. 3. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku byla prodloužena pouze do 27. 1. 2015.

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání v řízení o schválení právního jednání (zahájeném usnesením vyšší soudní úřednice ze dne 19. 11. 2014) proběhlo dne 10. 12. 2014, kdy byl vyhlášen rozsudek. Na základě žádosti JUDr. B. podané „z důvodu čerpání dovolené a nemoci“ byla lhůta k vyhotovení rozsudku dne 5. 1. 2015 prodloužena do 27. 1. 2015. Dle pokynu kanceláři byl „rozsudek uložen v P“ dne 12. 3. 2015; kanceláři věc došla dne 13. 3. 2015. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o zhruba měsíc a půl (28. 1. 2015 – 12. 3. 2015).

14) P 326/2014

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 15. 12. 2014 nadiktoval až dne 27. 3. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 14. 1. 2015.

Kárný soud z obsahu spisu zjistil, že jednání v řízení o zrušení dohledu nad nezletilými (zahájeném usnesením vyšší soudní úřednice ze dne 20. 11. 2014) proběhlo dne 15. 12. 2014, kdy byl vyhlášen rozsudek. Rozsudek byl nadiktován na diktafon dne 27. 3. 2015 (pátek). Kanceláři věc došla dne 30. 3. 2015 (pondělí) a následujícího dne byla vypravena. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o zhruba dva a půl měsíce (15. 1. 2015 – 27. 3. 2015).

15) 47 Nc 914/2014

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 15. 12. 2014 nadiktoval až dne 27. 3. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 14. 1. 2015.

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání v řízení o předání dítěte do péče před osvojením (zahájeném dne 9. 7. 2014) proběhlo dne 15. 12. 2014, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dne 2. 2. 2015 urgoval účastník řízení doručení rozsudku, další urgence je ze dne 18. 3. 2015. Rozsudek byl nadiktován do diktafonu dne 27. 3. 2015 (pátek). Kanceláři věc došla dne 30. 3. 2015 (pondělí) a rozsudek byl vypraven dne 2. 4. 2015. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o zhruba dva a půl měsíce (15. 1. 2015 – 27. 3. 2015).

16) 47 Nc 123/2014

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 15. 12. 2014 nadiktoval až dne 15. 3. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 14. 1. 2015.

Z obsahu spisu kárný soud zjistil, že jednání v řízení o úpravě výkonu rodičovské odpovědnosti a úpravě výživného (zahájeném návrhem doručeným Okresnímu soudu ve Vyškově dne 5. 2. 2014 a postoupeným Okresnímu soudu ve Zlíně dne 17. 9. 2014) proběhlo dne 15. 12. 2014, kdy byl vyhlášen rozsudek. Rozsudek nadiktován do diktafonu dne 15. 3. 2015. Z téhož dne je pokyn JUDr. B. kanceláři k doručení rozsudku, přičemž kancelář věc převzala dne 16. 3. 2015 a rozsudek vypravila dne 18. 3. 2015. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla překročena o dva měsíce (15. 1. 2015 – 15. 3. 2015).

17) P 98/77

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 17. 12. 2014 nadiktoval až dne 27. 2. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 16. 1. 2015.

Nejvyšší správní soud z obsahu spisu zjistil, že jednání v řízení o svéprávnosti (zahájeném usnesením vyšší soudní úřednice ze dne 28. 5. 2014), které bylo spojeno s řízením ve věcech opatrovnictví (usnesení vyšší soudní úřednice ze dne 12. 11. 2014) proběhlo dne 17. 12. 2014, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dle pokynu kanceláři byl „rozsudek uložen v P“ dne 27. 2. 2015 (pátek) a zároveň byl vydán pokyn k jeho doručení, přičemž kancelář věc převzala dne 4. 3. 2015 (středa) a téhož dne rozsudek i vypravila. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena zhruba o jeden a půl měsíce (19. 1. 2015 – 27. 2. 2015).

18) P 65/80

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 17. 12. 2014 nadiktoval až dne 27. 2. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 16. 1. 2015.

Z obsahu spisu kárný soud zjistil, že jednání v řízení o svéprávnosti (zahájeném usnesením vyšší soudní úřednice ze dne 28. 5. 2014), které bylo spojeno s řízením ve věcech opatrovnictví (usnesení vyšší soudní úřednice ze dne 12. 11. 2014), proběhlo dne 17. 12. 2014, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dle pokynu kanceláři byl „*rozsudek uložen v P*“ dne 27. 2. 2015 (pátek) a byl vydán pokyn k doručení, přičemž kancelář věc převzala dne 4. 3. 2015 (středa) a téhož dne rozsudek i vypravila. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o zhruba jeden a půl měsíce (19. 1. 2015 – 27. 2. 2015).

19) 47 Nc 139/2013

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 17. 12. 2014 nadiktoval i přes stížnost všech účastníků řízení předsedovi soudu ze dne 4. 3. 2015 až dne 17. 3. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 16. 1. 2015.

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání ve věci ustanovení opatrovníka pro správu jmění nezletilých dětí (řízení o ustanovení opatrovníka nezletilým D. Ř. a L. Ř. bylo zahájeno podáními doručenými soudu dne 2. 10. 2014; řízení o ustanovení opatrovníka nezletilému A. Ř. bylo zahájeno usnesením vyšší soudní úřednice ze dne 21. 11. 2014) proběhlo dne 17. 12. 2014, kdy byl vyhlášen rozsudek. Rozsudek byl nadiktován do diktafonu dne 17. 3. 2015 a z téhož dne je pokyn JUDr. B. kanceláři k doručení rozsudku, přičemž kancelář věc převzala dne 20. 3. 2015 a rozsudek vypravila dne 23. 3. 2015. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Ze společné stížnosti rodičů a opatrovníka nezletilých ze dne 4. 3. 2015, **sp. zn. 52 St 4/2015**, kárný soud zjistil, že uvedené osoby žádaly předsedu soudu o „*intervenci*“ a aby byla věc „*ihned vyřízena*“, s tím, že nedoručení písemného vyhotovení rozsudku jim činí nemalé problémy. Také uvádějí, že dle jejich informací „*není takovýto postup příslušného soudce neobvyklý*“. Ve vyjádření k dané stížnosti ze dne 1. 4. 2015 předseda soudu uvádí, že stížnost je důvodná, neboť vypravení rozhodnutí bylo skutečně opožděné a věc bude projednána v kárném řízení.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o cca 2 měsíce (19. 1. 2015 – 17. 3. 2015).

20) 47 Nc 159/2014

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 12. 1. 2015 nadiktoval až dne 7. 5. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 11. 2. 2015.

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání v řízení o schválení právního jednání (zahájeném návrhem doručeným soudu dne 21. 11. 2014) proběhlo dne 12. 1. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Podáním ze dne 27. 4. 2015 se notárka, která návrh podala, dotazovala, zda již byla soudem schválena dědická dohoda. Dle pokynu kanceláři byl „*rozsudek uložen v P*“ dne 7. 5. 2015, přičemž kanceláři byla věc předána dne 11. 5. 2015 a téhož dne byl rozsudek vypraven. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla překročena zhruba o tři měsíce (12. 2. 2015 – 7. 5. 2015).

21) P 134/2014

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 14. 1. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 13. 2. 2015.

Z obsahu spisu kárný soud zjistil, že v řízení o svěření nezletilé do pěstounské péče a do péče jiné fyzické osoby než rodiče (věc byla Okresnímu soudu ve Zlíně postoupena Okresním soudem ve Vsetíně dne 30. 10. 2014) proběhlo jednání dne 14. 1. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dne 16. 7. 2015 (čtvrtek) vydal JUDr. B. pokyn kanceláři k doručení rozsudku, přičemž věc došla kanceláři dne 23. 7. 2015 (čtvrtek) a téhož dne byl rozsudek vypraven.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla do podání kárného návrhu dne 1. 6. 2015 překročena o tři a půl měsíce (16. 2. 2015 – 1. 6. 2015), celkově o pět měsíců (16. 2. 2015 – 16. 7. 2015).

22) P 204/2002

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 19. 1. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 18. 2. 2015.

Kárný soud z obsahu spisu zjistil, že jednání ve věci určení výživného (zahájeného podáním doručeným soudu dne 8. 11. 2012) proběhlo dne 19. 1. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dle pokynu kanceláři ze dne 14. 7. 2015 měl být proveden přepis záznamu, který pak měl být předložen k podpisu a k referátu na doručení, přičemž záznam se spisem byl předložen kanceláři dne 15. 7. 2015 a přepis byl schválen dne 17. 7. 2015. Rozsudek byl předán kanceláři dne 17. 7. 2015 a vypraven téhož dne.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla do dne podání kárného návrhu překročena o zhruba tři a půl měsíce (19. 2. 2015 – 1. 6. 2015), celkově o zhruba pět měsíců (19. 2. 2015 – 15. 7. 2015).

23) P 353/2010

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 21. 1. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože mu zákonná lhůta k vypravení rozsudku byla prodloužena pouze do 31. 3. 2015.

Při jednání dne 21. 10. 2015 kárný navrhovatel k tomuto bodu kárného návrhu přiložil „**stížnost do věci OP 353/2010**“ ze dne 21. 7. 2015, v níž si účastnice řízení stěžuje na průtahy při vyhotovování a doručování rozsudku a poukazuje na těžkosti, které tím vznikají jí i jejímu synovi, který mezitím dosáhl zletilosti.

Kárný soud z obsahu spisu zjistil, že věc týkající se řízení o změně výchovného prostředí a úpravě výživného (zahájeného návrhem matky doručeným soudu dne 14. 2. 2013) byla JUDr. B. přidělena k projednání a rozhodnutí dne 5. 4. 2013. Poslední jednání ve věci proběhlo dne 21. 1. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Na základě dvou žádostí JUDr. B. o prodloužení lhůty k vyhotovení rozsudku podaných *z důvodu skončení hodně věci* byla lhůta dne 19. 2. 2015 prodloužena do 20. 3. 2015 a dne 18. 3. 2015 do 31. 3. 2015. Zasláná kopie spisu poté již žádný záznam týkající se nadiktování či vypravení rozsudku neobsahuje (dle razítka ze dne 27. 7. 2015

souhlasí kopie spisu s originálem). Rovněž ve výpisu z databáze ISAS údaje o nadiktování a vypravení rozsudku chybí.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla do dne podání kárného návrhu překročena o dva měsíce (1. 4. 2015 – 1. 6. 2015), celkově pouze do doby pořízení kopie spisu předložené kárnému soudu o bezmála 4 měsíce (1. 4. 2015 - 27. 7. 2015), aniž by byl rozsudek do té doby nadiktován a předán kanceláři.

24) 47 Nc 152/2014

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 26. 1. 2015 nadiktoval až dne 27. 3. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 25. 2. 2015.

Z obsahu spisu kárný soud zjistil, že jednání v řízení ve věci péče o nezletilé a styku s nezletilým (zahájeném návrhem doručeným soudu dne 7. 11. 2014) proběhlo dne 26. 1. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dle pokynu kanceláři byl „rozsudek uložen v P“ dne 27. 3. 2015 (pátek), přičemž kancelář věc obdržela dne 30. 3. 2015 (pondělí). Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla překročena o zhruba měsíc (26. 2. 2015 – 27. 3. 2015).

25) 47 Nc 96/2014

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 26. 1. 2015 nadiktoval až dne 27. 3. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 25. 2. 2015.

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání ve věci řízení o úpravu rodičovské odpovědnosti (zahájeného návrhem doručeným soudu dne 23. 7. 2014, který byl k výzvě soudu upřesněn dne 17. 9. 2014) proběhlo dne 17. 12. 2014 a dne 26. 1. 2015 byl vyhlášen rozsudek. Dle pokynu kanceláři byl „rozsudek uložen v P“ dne 27. 3. 2015 (pátek), přičemž kanceláři byla věc předána dne 30. 3. 2015 (pondělí) a rozsudek byl vypraven dne 1. 4. 2015. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla překročena o zhruba měsíc (26. 2. 2015 – 27. 3. 2015).

26) 47 Nc 110/2014

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 26. 1. 2015 nadiktoval až dne 27. 3. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 25. 2. 2015.

Z obsahu spisu kárný soud zjistil, že jednání v řízení o návrhu otce na změnu výchovného prostředí nezletilého dítěte (zahájeném návrhem doručeným soudu dne 26. 8. 2014) proběhlo dne 26. 1. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dle pokynu kanceláři byl „rozsudek uložen v P“ dne 27. 3. 2015 (pátek), přičemž kanceláři byla věc předána dne 30. 3. 2015 (pondělí) a následujícího dne byl rozsudek vypraven. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla překročena o zhruba měsíc (26. 2. 2015 – 27. 3. 2015).

27) 30 Nc 524/2004

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 2. 2. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 4. 3. 2015.

Nejvyšší správní soud z obsahu spisu zjistil, že jednání v řízení o návrhu na snížení výživného (zahájeném návrhem doručeným soudu dne 16. 7. 2014) proběhlo dne 2. 2. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dne 14. 7. 2015 vydal JUDr. B. pokyn k přepisu záznamu, záznam se spisem předložil kanceláři dne 15. 7. 2015 a přepis schválil dne 16. 7. 2015. Pokyn k doručení rozsudku předal JUDr. B. dne 16. 7. 2015, kdy byl rozsudek také vypraven.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla do dne podání kárného návrhu překročena o necelé tři měsíce (5. 3. 2015 – 1. 6. 2015), celkově o více než čtyři měsíce (5. 3. 2015 – 15. 7. 2015).

28) P 16/2013

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 9. 2. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 11. 3. 2015.

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání v řízení o zrušení dohledu nad výchovou nezletilého (zahájeném usnesením vyšší soudní úřednice ze dne 11. 11. 2014) proběhlo dne 9. 2. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dne 29. 6. 2015 vydal JUDr. B. pokyn k přepisu záznamu, záznam se spisem předložil kanceláři dne 30. 6. 2015 a téhož dne přepis schválil. Pokyn ze dne 29. 6. 2015 k doručení rozsudku předal JUDr. B. kanceláři dne 30. 6. 2015 a téhož dne byl rozsudek vypraven.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla do dne podání kárného návrhu překročena o cca dva a půl měsíce (12. 3. 2015 – 1. 6. 2015), celkově o cca tři a půl měsíce (12. 3. 2015 – 29. 6. 2015).

29) 47 Nc 2/2014

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 11. 2. 2015 nadiktoval až dne 15. 5. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 13. 3. 2015.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že v řízení o úpravu rodičovské odpovědnosti na dobu před a po rozvodu (zahájeném návrhem ze dne 6. 1. 2014) byl vyhlášen rozsudek dne 11. 2. 2015. Podáním doručeným soudu dne 31. 3. 2015 požádala matka nezletilých dětí o písemné vydání rozsudku, neboť již uplynula příslušná zákonná lhůta. Rozsudek byl nadiktován do diktafonu dne 15. 5. 2015 (pátek) a věc kancelář obdržela dne 18. 5. 2015 (pondělí) a téhož dne byl rozsudek vypraven. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o cca dva měsíce (16. 3. 2015 – 15. 5. 2015).

30) P 66/93

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 16. 2. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 18. 3. 2015.

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání v řízení o svéprávnosti a opatrovnictví (řízení o svéprávnosti bylo zahájeno usnesením vyšší soudní úřednice ze dne 12. 8. 2014

a spojeno s nově zahájeným řízením o opatrovnictví dne 26. 11. 2014) proběhlo dne 16. 2. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dne 26. 6. 2015 (pátek) vydal JUDr. B. pokyn k přepisu záznamu, záznam se spisem předložil kanceláři dne 29. 6. 2015 (pondělí) a dne 30. 6. 2015 přepis schválil. Pokyn ze dne 26. 6. 2015 k doručení rozsudku předal JUDr. B. kanceláři dne 30. 6. 2015 a téhož dne byl rozsudek vypraven.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla do dne podání kárného návrhu překročena o bezmála dva a půl měsíce (19. 3. 2015 – 1. 6. 2015), celkově o více než tři měsíce (19. 3. 2015 – 26. 6. 2015).

31) P 7/2013

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 18. 2. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 20. 3. 2015.

Z obsahu spisu vyplynulo, že v řízení o navrácení svéprávnosti (zahájeném návrhem doručeným soudu dne 14. 7. 2014) proběhlo jednání dne 18. 2. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Přípisem doručeným soudu dne 20. 4. 2015 požádalo příslušné státní zastupitelství o zaslání písemného vyhotovení rozsudku. Opatrovnice posuzované osoby požádala o zaslání rozsudku podáním doručeným soudu dne 28. 4. 2015. Přípisem doručeným soudu dne 19. 5. 2015 příslušné státní zastupitelství opětovně požádalo o zaslání písemného vyhotovení rozsudku. Dne 5. 6. 2015 vydal JUDr. B. pokyn k přepisu záznamu a téhož dne rozsudek předložil kanceláři s pokynem k doručení. Rozsudek byl vypraven dne 8. 6. 2015.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla do dne podání kárného návrhu překročena o více než dva měsíce (23. 3. 2015 – 1. 6. 2015), celkově o zhruba dva a půl měsíce (23. 3. 2015 – 5. 6. 2015).

32) 47 Nc 917/2014

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 18. 2. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 20. 3. 2015.

Z obsahu spisu kárný soud zjistil, že jednání v řízení o osvojení (zahájeném návrhem doručeným soudu dne 7. 11. 2014) proběhlo dne 18. 2. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Podáním doručeným soudu dne 9. 4. 2015 požádala osvojitelka o zaslání rozsudku. Dne 19. 6. 2015 (pátek) vydal JUDr. B. pokyn k přepisu záznamu, záznam se spisem předložil kanceláři téhož dne a dne 23. 6. 2015 (úterý) přepis schválil. Pokyn ze dne 19. 6. 2015 (pátek) k doručení rozsudku došel kanceláři v úterý dne 23. 6. 2015 a téhož dne byl rozsudek vypraven.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla do dne podání kárného návrhu překročena o více než dva měsíce (23. 3. 2015 – 1. 6. 2015), celkově o necelé tři měsíce (23. 3. 2015 – 19. 6. 2015).

33) P 136/2013

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 18. 2. 2015 nadiktoval až dne 2. 4. 2015, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 20. 3. 2015.

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání ve věci řízení o úpravu výživného (zahájeném návrhem doručeným soudu dne 5. 11. 2014) proběhlo dne 22. 12. 2014, kdy bylo odročeno za účelem pokračování v řízení výsledkem rodičů a provedením dalších důkazů. Dne 22. 12. 2014 vydal JUDr. B. pokyn, který byl téhož dne doručen kanceláři, k předvolání

účastníků řízení a nařízení jednání na 26. 1. 2015. Jednání dne 26. 1. 2015 bylo odročeno za účelem uzavření dohody rodičů a téhož dne vydal JUDr. B. pokyn k nařízení jednání na 18. 2. 2015, jmenování opatrovníka a předvolání účastníků řízení. Při jednání dne 18. 2. 2015 byl vyhlášen rozsudek, jímž byla schválena dohoda rodičů. Dne 2. 4. 2015 vydal JUDr. B. pokyn k doručení rozsudku s tím, že je „*rozsudek uložen v P*“; pokyn kanceláři došel dne 3. 4. 2015 a téhož dne byl rozsudek vypraven. Rozsudek nabyt právní moci dne 24. 4. 2015. Uvedeným údajům odpovídá výpis z evidence v informačním systému ISAS.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o necelé dva týdny (23. 3. 2015 – 2. 4. 2015).

34) 47 Nc 119/2014

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 23. 2. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 25. 3. 2015.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že v řízení o svěřeni nezletilé do pěstounské péče (zahájeném návrhem doručeným soudu dne 10. 12. 2014) byl při jednání dne 23. 2. 2015 vyhlášen rozsudek. Dne 19. 6. 2015 vydal JUDr. B. pokyn k přepisu záznamu a dne 23. 6. 2015 přepis schválil. Pokynem ze dne 19. 6. 2015 (pátek) nařídil JUDr. B. doručení rozsudku, tento pokyn došel kanceláři dne 23. 6. 2015 (úterý) a téhož dne byl rozsudek vypraven.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla do dne podání kárného návrhu překročena o více než dva měsíce (26. 3. 2015 – 1. 6. 2015), celkově o více než dva a půl měsíce (26. 3. 2015 – 19. 6. 2015).

35) P 393/2004

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 25. 2. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 27. 3. 2015.

Z obsahu spisu kárný soud zjistil, že jednání v řízení o schválení právního jednání (zahájeném návrhem doručeným soudu dne 26. 1. 2015) proběhlo dne 25. 2. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dne 22. 6. 2015 matka nezletilé, jejíž jednání bylo schváleno, urgovala vydání písemného rozhodnutí rozsudku. Dne 26. 6. 2015 (pátek) vydal JUDr. B. pokyn k přepisu záznamu, záznam se spisem předložil kanceláři dne 29. 6. 2015 (pondělí) a dne 30. 6. 2015 přepis schválil. Pokyn ze dne 26. 6. 2015 k doručení rozsudku došel kanceláři dne 30. 6. 2015 a téhož dne byl rozsudek vypraven. Téhož dne bylo také vydání rozsudku opět urgováno.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla do dne podání kárného návrhu překročena o dva měsíce (30. 3. 2015 – 1. 6. 2015), celkově o bezmála tři měsíce (30. 3. 2015 – 26. 6. 2015).

36) 47 Nc 40/2014

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 25. 2. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 27. 3. 2015.

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání v řízení o udělení souhlasu ke změně příjmení nezletilého (zahájeném návrhem doručeným soudu dne 14. 1. 2015) proběhlo dne 25. 2. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Podáním doručeným soudu dne 6. 5. 2015 požádal otec

nezletilého o zaslání rozsudku. Dne 12. 6. 2015 (pátek) vydal JUDr. B. pokyn k přepisu záznamu, záznam se spisem předložil kanceláři dne 15. 6. 2015 (pondělí) a 16. 6. 2015 přepis schválil. Pokyn ze dne 12. 6. 2015 k doručení rozsudku došel kanceláři dne 15. 6. 2015 a následujícího dne byl vypraven.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla do dne podání kárného návrhu překročena o dva měsíce (30. 3. 2015 – 1. 6. 2015), celkově o bezmála dva a půl měsíce (30. 3. 2015 – 12. 6. 2015).

37) 47 Nc 88/2014

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 4. 3. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 3. 4. 2015.

Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že jednání v řízení o schválení právního jednání (zahájeném návrhem doručeným soudem dne 29. 1. 2015) proběhlo dne 4. 3. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dne 26. 6. 2015 vydal JUDr. B. pokyn k přepisu záznamu, záznam se spisem předložil kanceláři téhož dne a v tentýž den přepis schválil. Pokyn ze dne 25. 6. 2015 k doručení rozsudku došel kanceláři dne 26. 6. 2015 a téhož dne byl rozsudek vypraven.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci do podání kárného návrhu překročena o necelé dva měsíce (7. 4. 2015 – 1. 6. 2015), celkově o více než dva a půl měsíce (7. 4. 2015 – 26. 6. 2015).

38) P 368/2014

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 11. 3. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 10. 4. 2015.

Ze spisu kárný soud zjistil, že jednání v řízení o opatrovnictví (věc byla OS ve Zlíně postoupena usnesením OS v Kroměříži ze dne 30. 10. 2014) proběhlo dne 11. 3. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dne 12. 6. 2015 požádala o co nejrychlejší zaslání rozsudku matka nezletilé, o jejíž opatrovnictví šlo. Dne 19. 6. 2015 (pátek) vydal JUDr. B. pokyn k přepisu záznamu, záznam se spisem předložil kanceláři dne 22. 6. 2015 (pondělí) a 23. 6. 2015 přepis schválil. Pokyn ze dne 19. 6. 2015 k doručení rozsudku došel kanceláři dne 23. 6. 2015 a téhož dne byl rozsudek vypraven.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci do podání kárného návrhu překročena o více než měsíc a půl (13. 4. 2015 – 1. 6. 2015), celkově o více než dva měsíce (13. 4. 2015 – 19. 6. 2015).

39) 47 Nc 4102/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 16. 3. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 15. 4. 2015.

Ze spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání v řízení o jmenování opatrovníka (zahájeném návrhem doručeným soudem dne 8. 1. 2015) proběhlo dne 16. 3. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dne 26. 6. 2015 (pátek) vydal JUDr. B. pokyn k přepisu záznamu, záznam se spisem předložil kanceláři dne 29. 6. 2015 (pondělí) a 30. 6. 2015 přepis schválil. Pokyn ze dne 26. 6. 2015 k doručení rozsudku došel kanceláři dne 30. 6. 2015 a téhož dne byl rozsudek vypraven.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla do podání kárného návrhu překročena o cca měsíc a půl (16. 4. 2015 – 1. 6. 2015), celkově o bezmála dva a půl měsíce (16. 4. 2015 – 26. 6. 2015).

40) P 106/2007

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 18. 3. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 17. 4. 2015.

Při jednání dne 21. 10. 2015 kárný navrhovatel k tomuto bodu kárného návrhu přiložil „*stížnost na průtahy v řízení a nečinnost soudce*“ ze dne 1. 7. 2015, v níž účastník řízení uvádí, že do uvedeného dne jeho právnímu zástupci nebylo rozhodnutí doručeno. Stěžovatel poukázal na to, že již dříve byl JUDr. B. v jiné jeho věci nečinný (sp. zn. 22 EXE 2549/2011), na což v návaznosti na ústavní stížnost reagoval i Ústavní soud v nálezu sp. zn. I. ÚS 2469/12.

Z obsahu spisu kárný soud zjistil, že v řízení o úpravě výživného (zahájeném návrhem doručeným soudu dne 2. 10. 2014) byl rozsudek vyhlášen dne 18. 3. 2015. Dne 16. 7. 2015 vydal JUDr. B. pokyn k přepisu záznamu, záznam se spisem předložil kanceláři dne 17. 7. 2015 (pátek) a 20. 7. 2015 (pondělí) přepis schválil. Pokyn ze dne 16. 6. 2015 k doručení rozsudku došel kanceláři dne 21. 7. 2015 a téhož dne byl rozsudek vypraven.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla do podání kárného návrhu překročena o bezmála měsíc a půl (20. 4. 2015 – 1. 6. 2015), celkově o bezmála tři měsíce (20. 4. 2015 – 16. 7. 2015).

41) P 187/98

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 25. 3. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 17. 4. 2015.

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání v řízení o prodloužení ústavní výchovy (zahájeném návrhem doručeným soudu dne 18. 2. 2015) proběhlo dne 25. 3. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dne 10. 7. 2015 (pátek) vydal JUDr. B. pokyn k přepisu záznamu, záznam se spisem předložil kanceláři dne 13. 7. 2015 (pondělí) a dne 14. 7. 2015 přepis schválil. Pokyn ze dne 10. 7. 2015 k doručení rozsudku došel kanceláři dne 14. 7. 2015 a téhož dne byl rozsudek vypraven.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci do podání kárného návrhu překročena o více než měsíc (27. 4. 2015 – 1. 6. 2015), celkově o dva a půl měsíce (27. 4. 2015 – 10. 7. 2015). Nesprávný je údaj v kárném návrhu, podle něhož lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 17. 4. 2015, neboť k tomu došlo až dne 24. 4. 2015.

42) P 2/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 8. 4. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 11. 5. 2015.

Z obsahu spisu kárný soud zjistil, že jednání v řízení o přemístění nezletilého do jiného zařízení pro výkon ústavní výchovy (zahájeném návrhem doručeným soudu dne 23. 2. 2015) proběhlo

dne 8. 4. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dne 10. 7. 2015 (pátek) vydal JUDr. B. pokyn k přepisu záznamu, záznam se spisem předložil kanceláři dne 13. 7. 2015 (pondělí) a 14. 7. 2015 přepis schválil. Pokyn ze dne 10. 7. 2015 k doručení rozsudku došel kanceláři dne 14. 7. 2015 a téhož dne byl rozsudek vypraven.

Poslední den lhůty připadl na 8. 5. 2015 (pátek, státní svátek), tudíž je třeba za poslední den lhůty považovat 11. 5. 2015. Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci do podání kárného návrhu překročena o více než dva týdny (12. 5. 2015 - 1. 6. 2015) a celkově o bezmála 2 měsíce (12. 5. 2015 - 10. 7. 2015).

43) 47 Nc 1007/2015

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 13. 4. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 13. 5. 2015.

Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání v řízení o úpravě péče a výživy nezletilé (zahájeném návrhem doručeným soudu dne 27. 1. 2015) proběhlo dne 13. 4. 2015, kdy byl vyhlášen rozsudek. Dne 19. 6. 2015 (pátek) vydal JUDr. B. pokyn k přepisu záznamu, záznam se spisem předložil kanceláři dne 22. 6. 2015 (pondělí) a 23. 6. 2015 přepis schválil. Pokyn ze dne 19. 6. 2015 k doručení rozsudku došel kanceláři dne 23. 6. 2015 a téhož dne byl rozsudek vypraven.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla do podání kárného návrhu překročena o cca dva týdny (14. 5. 2015 – 1. 6. 2015), celkově o více než měsíc (14. 5. 2015 – 19. 6. 2015).

44) 47 Nc 912/2014

Podle kárného návrhu JUDr. B. rozsudek vyhlášený dne 15. 4. 2015 až do dne podání kárného návrhu nenadiktoval a nepředal soudní kanceláři k vypravení, přestože zákonná lhůta k vypravení rozsudku uplynula dne 15. 5. 2015.

Z obsahu spisu kárný soud zjistil, že v řízení o osvojení (zahájeném návrhem doručeným soudu dne 4. 12. 2014) byl rozsudek vyhlášen dne 15. 4. 2015. Dne 28. 5. 2015 vydal JUDr. B. pokyn k doručení rozsudku, tento pokyn týž den předal kanceláři a téhož dne byl rozsudek také vypraven. Právní moc nabyl následujícího dne.

Lhůta dle § 158 odst. 4 o. s. ř. byla v dané věci překročena o 10 dní (18. 5. 2015 – 28. 5. 2015).

B) Dlouhodobé a opakované zahajování soudních jednání se zpožděním

1) P 216/2014 (11. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařizováno na 8.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 8.45 hod., přičemž se jednalo o první jednání toho dne.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání (první toho dne) bylo zahájeno v 8.45 hod., tady se zpožděním 15 minut.

2) 47 Nc 2/2014 (11. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 9.15 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 9.40 hod.

Z protokolu o jednání kárný soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 9.40 hod a skončeno v 10.35 hod. Přitom předchozí jednání (sp. zn. P 216/2014) skončilo až v 9.30 hod a jednání ve věci sp. zn. 47 Nc 2/2014 tedy začalo deset minut po konci předchozího jednání.

3) 47 Nc 132/2014 (11. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 10.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 10.45 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 10.45 hod. a skončeno v 11.05 hod. Předchozí jednání (sp. zn. 47 Nc 2/2014) přitom skončilo v 10.35 hod. a jednání ve věci sp. zn. 47 Nc 132/2014 tak začalo deset minut po konci předchozího jednání.

4) 47 Nc 138/2014 (11. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 13.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 13.15 hod.

Z protokolu o jednání kárný soud zjistil, že jednání, první po polední pauze, bylo zahájeno v 13.15 hod. a skončilo v 14.45 hod. Začalo tedy se zpožděním 15 minut.

5) 47 Nc 135/2014 (11. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 14.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 14.50 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 14.50 hod. a skončilo v 15.10 hod. Předchozí jednání (sp. zn. 47 Nc 138/2014) přitom skončilo až v 14.45 hod.; jednání ve věci sp. zn. 47 Nc 135/2014 tak začalo 5 minut po konci předchozího jednání.

6) 47 Nc 119/2014 (16. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 8.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 8.40 hod., přičemž se jednalo o první jednání toho dne.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání (první toho dne) začalo v 8.40 hod.; zpoždění se zahájením jednání činilo 10 minut.

7) 47 Nc 168/2014 (16. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 9.15 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 9.22 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 9.22 hod. a skončeno v 10.20 hod. Začalo tedy se zpožděním 7 minut.

8) P 66/93 (16. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 10.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 10.25 hod.

Z protokolu o jednání kárný soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 10.25 hod. a skončilo v 10.55 hod. Přitom předchozí jednání (sp. zn. 47 Nc 168/2014) skončilo až v 10.20 hod. Jednání ve věci sp. zn. P 66/93 tedy začalo pět minut po konci předchozího jednání.

9) P 267/2011 (16. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 12.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 12.40 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání, první po polední pauze, bylo zahájeno v 12.40 hod. a skončeno v 17.15 hod. Začalo tedy se zpožděním 10 minut.

10) P 453/2008 (18. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 8.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 8.47 hod., přičemž se jednalo o první jednání toho dne.

JUDr. B. ve vyjádření ke kárnému návrhu uvedl, že ve věci byla „*schválena dohoda*“.

Nejvyšší správní soud z protokolu zjistil, že rozsudkem byla schválena dohoda rodičů o vyživovací povinnosti k dětem, ovšem zároveň i to, že k soudu se uvedený den dostavil pouze otec; matka i opatrovníci nezl. dětí se z jednání omluvili. Dohoda rodičů o výživném, kterou soud schválil, byla soudu předložena v písemné podobě. Jednání bylo zahájeno v 8. 47 hod. a skončeno v 9.23 hod. Důvod opožděného zahájení jednání, prvního daného dne, který uváděl JUDr. B., neodpovídá obsahu protokolu o jednání, přičemž zpoždění se zahájením jednání činilo oproti rozpisu 17 minut.

11) P 7/2013 (18. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 9.15 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 9.28 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 9.28 hod a skončilo v 10.05 hod., přičemž předchozí jednání (sp. zn. P 453/2008) skončilo v 9.23 hod. Jednání ve věci sp. zn. P 7/2013 tedy začalo 5 minut po konci předchozího jednání.

12) 47 Nc 2303/2015 (18. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 10.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 10.10 hod.

Kárný soud z protokolu o jednání zjistil, že jednání bylo zahájeno v 10.10 hod. a skončilo v 10.15 hod., přičemž předchozí jednání (sp. zn. P 7/2013) skončilo v 10.05 hod. Jednání ve věci sp. zn. 47 Nc 2303/2015 tak začalo 5 minut po konci předchozího jednání.

13) P 196/2014 (18. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 13.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 13.10 hod.

Z protokolu o jednání vyplývá, že jednání, první po polední pauze, bylo zahájeno v 13.10 hod. a skončilo v 14.15 hod. Zpoždění tak činilo 10 minut.

14) 47 Nc 917/2014 (18. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 14.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 14.27 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 14.27 hod a skončilo v 15.00 hod., přičemž předchozí jednání (sp. zn. P 196/2014) skončilo v 14.15 hod. Jednání ve věci sp. zn. 47 Nc 917/2014 tedy začalo 12 minut po konci předchozího jednání.

15) P 136/2013 (18. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 14.45 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 15.10 hod.

Z protokolu o jednání kárný soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 15.10 hod. a skončilo v 15.35 hod., přičemž předchozí jednání (sp. zn. 47 Nc 917/2014) skončilo v 15.00 hod. Jednání ve věci sp. zn. P 136/2013 tedy začalo 10 minut po konci předchozího jednání.

16) 47 Nc 156/2013 (23. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 8.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 8.44 hod., přičemž se jednalo o první jednání toho dne.

JUDr. B. k věci ve vyjádření ke kárnému návrhu uvedl, že byla „*schválena dohoda*“.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že rozsudkem byla schválena dohoda rodičů o svěřeni dítěte do péče matky, stanovení výživného ze strany otce a styku otce s dcerou. O tom, zda před zahájením jednání JUDr. B. poskytl rodičům časový prostor k dosažení dohody, se protokol nezmiňuje. Jednání, první toho dne, bylo zahájeno v 8.44 hod. a skončeno v 9.25 hod.; zpoždění tak činilo 14 minut.

17) 47 Nc 173/2014 (23. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 9.15 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 9.30 hod.

Nejvyšší správní soud z protokolu o jednání zjistil, že jednání bylo zahájeno v 9.30 hod a skončilo v 9.53 hod., přičemž předchozí jednání (sp. zn. 47 Nc 156/2013) skončilo v 9.25 hod. Jednání ve věci sp. zn. 47 Nc 173/2014 tak začalo 5 minut po konci předchozího jednání.

18) P 12/2014 (23. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 13.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 13.08 hod.

Při jednání dne 21. 10. 2015 kárný návrhovař k tomuto bodu předložil rovněž stížnost advokátky účastnice řízení ze dne 8. 10. 2015, **sp. zn. 52 St 14/2014**. Jak Nejvyšší správní z této stížnosti zjistil, netýkala se otázky pozdního zahájení jednání, nýbrž tvrzených průtahů při vyhotovování a doručování rozhodnutí (ovšem stížnost brojí proti tomu, že lhůta

pro vyhotovení rozhodnutí byla v daném případě prodloužena, ale nevyplývá z ní, že by takto prodloužená lhůta byla překročena), jakož i tvrzených průtahů v daném řízení obecně.

Z protokolu o jednání kárný soud zjistil, že jednání, první po polední přestávce, bylo zahájeno v 13.08 hod a skončilo v 13.50 hod. Začalo tedy se zpožděním 8 minut.

19) 47 Nc 40/2014 (25. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 8.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 8.45 hod., přičemž se jednalo o první jednání toho dne.

JUDr. B. k věci uvedl, že se „*řešila se telefonická omluva matky*“.

Z protokolu o jednání kárný soud zjistil, že jednání, první toho dne, bylo zahájeno v 8.45 hod. a skončeno v 9. 15 hod.; zpoždění se zahájením jednání tak činilo 15 minut.

20) P 316/2013 (25. 2. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 10.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 10.10 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 10.10 hod a skončeno v 11.25 hod. Začalo tedy se zpožděním 10 minut.

21) P 39/97 (2. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 9.15 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 9.50 hod.

JUDr. B. ve vyjádření ke kárnému návrhu uvedl, že ve věci byla „*schválena dohoda*“, přičemž se jednalo o druhé jednání toho dne.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 9.50 hod. a skončeno v 10.25 hod. Ve věci byla schválena dohoda rodičů o vyživovací povinnosti otce k dceři. Do jaké míry poskytl JUDr. B. účastníkům řízení před zahájením jednání časový prostor k dohodě, není z protokolu o jednání zřejmé. Předcházející jednání (sp. zn. 47 Nc 125/2014) skončilo v 9.40 hod. a jednání ve věci sp. zn. P 39/97 tak bylo zahájeno 10 minut po skončení jednání předcházejícího.

22) 47 Nc 1004/2015 (2. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 10.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 10.30 hod.

Z protokolu o jednání kárný soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 10.30 hod a skončilo v 11.00 hod., přičemž předchozí jednání (sp. zn. P 39/97) skončilo v 10.25 hod. Jednání ve věci sp. zn. 47 Nc 1004/2015 tak začalo 5 minut po konci předchozího jednání.

23) P 207/2012 (2. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 13.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 13.10 hod.

Z protokolu o jednání vyplývá, že jednání, první po polední přestávce, bylo zahájeno v 13.10 hod. a skončilo v 14.30 hod. Začalo tedy se zpožděním 10 minut.

24) 47 Nc 1005/2015 (4. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 8.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 8.40 hod., přičemž se jednalo o první jednání toho dne.

JUDr. B. ve vyjádření ke kárnému návrhu uvedl, že ve věci byla „*schválena dohoda*“.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 8.40 hod. a skončeno v 9.05 hod. Ve věci byla skutečně schválena dohoda rodičů o svěření dcery po rozvodu jejich manželství do péče matky a o vyživovací povinnosti otce k dceři. Zpoždění se zahájením jednání činilo 10 minut.

25) 43 Nc 18/2012 (4. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 9.15 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 9.20 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 9.20 hod a skončeno v 10.00 hod. Začalo tedy se zpožděním 5 minut.

26) P 208/2009 (4. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 13.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 13.10 hod.

Z protokolu o jednání kárný soud zjistil, že jednání, první po polední pauze, bylo zahájeno v 13.10 hod a skončeno v 13.50 hod. Oproti rozpisu tedy začalo se zpožděním 10 minut.

27) 47 Nc 174/2014 (4. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 13.45 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 13.55 hod.

Kárný soud z protokolu o jednání zjistil, že jednání bylo zahájeno v 13.55 hod. a skončilo v 14.15 hod., přičemž předchozí jednání (sp. zn. P 208/2009) skončilo v 13.50 hod. Jednání ve věci sp. zn. 47 Nc 174/2014 tak začalo 5 minut po konci předchozího jednání.

28) 47 Nc 88/2014 (4. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 14.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 14.45 hod.

Z protokolu o jednání vyplývá, že jednání bylo zahájeno v 14.45 hod. a skončilo v 15.30 hod., přičemž předchozí jednání (sp. zn. 47 Nc 174/2014) skončilo v 14.15 hod. Zpoždění oproti rozpisu činilo 15 min.

29) P 46/2015 (16. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 8.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 8.40 hod., přičemž se jednalo o první jednání toho dne.

JUDr. B. k věci ve vyjádření ke kárnému návrhu uvedl, že „*pravděpodobně (...) telefonicky vyřizoval jinou věc*“.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání, první toho dne, ve věci schválení právního jednání bylo zahájeno v 8.40 hod a skončeno v 9.05 hod. Zpoždění se zahájením daného jednání tak činilo 10 minut.

30) 47 Nc 4102/2015 (16. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 9.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 9.40 hod.

Z protokolu o jednání kárný soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 9.40 hod. a skončeno v 10.15 hod. Začalo tedy se zpožděním 10 minut.

31) 47 Nc 2314/2015 (16. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 14.15 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 14.25 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 14.25 hod a skončeno v 14.30 hod., tedy začalo se zpožděním 10 minut.

32) P 144/94 (18. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 8.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 8.40 hod., přičemž se jednalo o první jednání toho dne.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání, první toho dne, bylo zahájeno v 8.40 hod. a skončeno v 9.00 hod. Začalo tedy se zpožděním 10 minut.

33) 47 Nc 1001/2015 (18. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 9.15 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 9.25 hod.

Z protokolu o jednání kárný soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 9.25 hod. a skončeno v 9.50 hod. Začalo tak se zpožděním 10 minut.

34) P 278/94 (18. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 12.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 12.40 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání, první po polední přestávce, bylo zahájeno v 12.40 hod. a skončeno v 13.05 hod. Začalo tedy se zpožděním 10 minut.

35) 47 Nc 168/2014 (23. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 8.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 8.40 hod., přičemž se jednalo o první jednání toho dne.

JUDr. B. k dané věci ve vyjádření ke kárnému návrhu uvedl, že „*nakonec došlo ke schválení dohody*“.

Nejvyšší správní soud z protokolu o jednání zjistil, že jednání ve věci úpravy rodičovské odpovědnosti k dětem na dobu před a po rozvodu bylo zahájeno v 8.40 hod. a skončeno v 9.15 hod. Zpoždění činilo 10 minut.

36) P 187/98 (25. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 9.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 9.10 hod., přičemž se jednalo o první jednání toho dne.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání, první toho dne, ve věci prodloužení ústavní výchovy bylo zahájeno v 9.10 hod. a skončeno v 10.00 hod. Jednání tak začalo se zpožděním 10 minut.

37) P 196/2014 (25. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 13.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 13.10 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání, první po polední přestávce, bylo zahájeno v 13.10 hod. a skončilo v 14.20 hod. Oproti rozpisu tak začalo se zpožděním 10 minut.

38) 47 Nc 2320/2015 (25. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 14.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 14.25 hod.

Z protokolu o jednání kárný soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 14.25 hod a skončeno v 14.40 hod., přičemž předchozí jednání (sp. zn. P 196/2014) skončilo v 14.20 hod. Jednání ve věci sp. zn. 47 Nc 2320/2015 tak začalo 5 minut po konci předchozího jednání.

39) 47 Nc 1015/2015 (25. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 14.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 14.45 hod.

Nejvyšší správní soud z protokolu o jednání zjistil, že jednání bylo zahájeno v 14.45 hod. a skončeno v 14.50 hod., přičemž předchozí jednání (sp. zn. 47 Nc 2320/2015) skončilo v 14.40 hod. Jednání ve věci sp. zn. 47 Nc 1015/2015 tak začalo 5 minut po konci předchozího jednání.

40) 47 Nc 133/2014 (30. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 8.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 8.15 hod., přičemž se jednalo o první jednání toho dne.

JUDr. B. k věci ve vyjádření ke kárnému návrhu uvedl, že „*účastníci ještě jednali, přišli do jednací síně později*“.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání (první toho dne) ve věci péče o nezletilou a úpravy styku s ní bylo zahájeno v 8.15 hod. a skončeno v 8.55 hod. Zpoždění tak činilo 15 minut.

41) 47 Nc 1003/2015 (30. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 9.15 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 9.25 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 9.25 hod. a skončeno v 10.00 hod. Začalo tedy se zpožděním 10 minut.

42) P 293/2008 (30. 3. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 12.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 12.40 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání, první po polední přestávce, bylo zahájeno v 12.40 hod. a skončeno v 16.35 hod. Začalo tedy se zpožděním 10 minut.

43) P 119/2010 (8. 4. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 8.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 8.45 hod., přičemž se jednalo o první jednání toho dne.

JUDr. B. k věci ve vyjádření ke kárnému návrhu uvedl, že se „řešila omluva účastníků“.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání ve věci úpravy styku otce s nezletilou bylo zahájeno v 8.45 hod. a skončeno v 9.20 hod. K jednání se nedostavil otec a opatrovník, oba byli omluveni, v protokolu jsou uvedeny také důvody jejich nepřítomnosti. Zpoždění se zahájením daného jednání činilo 15 minut.

44) P 2/2015 (8. 4. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 9.15 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 9.50 hod.

Z protokolu o jednání vyplývá, že jednání bylo zahájeno v 9.50 hod. a skončeno v 10.15 hod., přičemž předchozí jednání (sp. zn. P 119/2010) skončilo v 9.20 hod. Jednání ve věci sp. zn. P 2/2015 tedy začalo 30 minut po konci předchozího jednání.

45) P 207/2012 (8. 4. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 14.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 14.40 hod.

Z protokolu o jednání vyplývá, že jednání, první po polední přestávce, bylo zahájeno v 14.40 hod. a skončeno v 16.05 hod. Začalo tedy se zpožděním 10 minut.

46) P 385/2011 (13. 4. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 13.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 13.10 hod., přičemž se jednalo o první jednání toho dne.

JUDr. B. k ve vyjádření ke kárnému návrhu k věci uvedl, že „účastníci se domluvili, došlo ke zpětvzetí návrhu“.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání (první toho dne) ve věci úpravy péče o nezletilou bylo zahájeno v 13.10 hod. a skončeno v 13.30 hod. Začalo tedy se zpožděním 10 minut.

47) P 17/2015 (13. 4. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 13.45 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 13.55 hod.

Z protokolu o jednání kárný soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 13.55 hod. a skončeno v 15.30 hod. Začalo tedy se zpožděním 10 minut.

48) 47 Nc 1007/2015 (13. 4. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 14.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 14.45 hod.

Nejvyšší správní soud z protokolu o jednání zjistil, že jednání bylo zahájeno v 14.45 hod. a skončeno v 15.30 hod. Začalo tedy se zpožděním 15 minut.

49) P 154/98 (15. 4. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 9.15 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 9.20 hod.

Z protokolu o jednání kárný soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 9.20 hod a skončeno v 9.30 hod. Začalo tedy se zpožděním 5 minut.

50) P 207/2012 (15. 4. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 9.35 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 9.40 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 9.40 hod. a skončeno v 9.50 hod. Začalo tedy se zpožděním 5 minut.

51) 47 Nc 912/2014 (15. 4. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 12.45 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 12.50 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání (první po polední přestávce) bylo zahájeno v 12.50 hod. a skončeno v 13.05 hod. Začalo tedy se zpožděním 5 minut.

52) 47 Nc 117/2013 (15. 4. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 13.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 13.15 hod.

Z protokolu o jednání kárný soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 13.15 hod. a skončeno v 15.55 hod., přičemž předchozí jednání ve věci sp. zn. 47 Nc 912/2014 skončilo v 13.05 hod. Jednání ve věci sp. zn. 47 Nc 117/2013 tak začalo 10 minut po skončení předcházejícího jednání.

53) 47 Nc 1020/2015 (20. 4. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 13.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 13.10 hod.

JUDr. B. k věci ve vyjádření ke kárnému návrhu uvedl, že byla „*schválena dohoda*“.

Z protokolu o jednání kárný soud zjistil, že jednání (první po polední přestávce) bylo zahájeno v 13.10 hod. a skončeno v 13.42 hod. Jednání tedy začalo se zpožděním 10 minut.

54) 47 Nc 168/2014 (22. 4. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 11.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 11.40 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 11.40 hod. a skončeno v 12.35 hod. Jednání tedy začalo se zpožděním 10 minut.

55) P 262/2013 (22. 4. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 13.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 13.15 hod.

Kárný soud z protokolu o jednání zjistil, že jednání (první po polední přestávce) bylo zahájeno v 13.15 hod. a skončeno v 13.20 hod. Začalo tedy se zpožděním 15 minut.

56) P 293/2008 (22. 4. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 14.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 15.30 hod.

Z protokolů o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 15.30 hod., přičemž předcházející jednání (sp. zn. P 20/2015) skončilo v 15.15 hod. Jednání ve věci sp. zn. P 293/2008 tedy začalo 15 minut po konci předcházejícího jednání.

57) P 136/2014 (27. 4. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 13.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 13.10 hod.

JUDr. B. ve vyjádření ke kárnému návrhu uvedl: „*Dohoda, změna opatrovníka.*“

Z protokolu o jednání kárný soud zjistil, že jednání (první po polední přestávce) bylo zahájeno v 13.10 hod. a skončeno v 13. 40 hod. Oproti rozpisu tak začalo se zpožděním 10 minut.

58) 47 Nc 7/2012 (11. 5. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 13.45 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 14.00 hod.

Kárně obviněný ve vyjádření ke kárnému návrhu uvedl: „*Před jednací síní probíhalo dohadování právních zástupců.*“

Z protokolů o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 14.00 hod. a skončilo v 14.55 hod., přičemž jednání v předcházející věci sp. zn. 27 Nc 84/2007 skončilo v 13.53 hod. Jednání ve věci sp. zn. 47 Nc 7/2012 tak bylo zahájeno 7 minut po skončení předchozího jednání.

59) 47 Nc 2332/2015 (11. 5. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 14.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 15.00 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 15.00 hod. a skončeno v 15.25 hod., přičemž jednání v předchozí věci sp. zn. 47 Nc 7/2012 skončilo v 14.55 hod.; jednání ve věci sp. zn. 47 Nc 2332/2015 tak začalo 5 minut po skončení předcházejícího jednání.

60) 47 Nc 1011/2015 (13. 5. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 9.30 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 9.45 hod.

Kárně obviněný ve vyjádření ke kárnému návrhu uvedl, že ve věci došlo ke „*schválení dohody*“.

Z protokolů o jednání kárný soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 9.45 hod. a skončilo v 10.15 hod., přičemž jednání v předcházející věci sp. zn. P 160/2010 skončilo v 9.40 hod. Jednání ve věci sp. zn. 47 Nc 1011/2015 tak začalo 5 minut po skončení předchozího jednání.

61) P 234/2014 (13. 5. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 10.15 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 10.30 hod.

Z protokolu o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 10.30 hod. a skončeno v 11.25 hod. Začalo tedy se zpožděním 15 minut.

62) 47 Nc 2331/2015 (13. 5. 2015)

Dle kárného návrhu bylo jednání nařízeno na 14.00 hod., avšak JUDr. B. jej zahájil až v 14.25 hod.

Z protokolů o jednání Nejvyšší správní soud zjistil, že jednání bylo zahájeno v 14.25 hod. a skončeno v 14.30 hod., přičemž jednání v předcházející věci sp. zn. 47 Nc 1024/2015 skončilo

v 14.20 hod. Jednání ve věci sp. zn. 47 Nc 2331/2015 tak bylo zahájeno 5 minut po skončení předchozího jednání.

C) Nezajištění důstojného průběhu jednání, snížení důvěry v soudnictví a důstojnosti soudcovské funkce

1) 27 Nc 30/2006

Podle kárného návrhu JUDr. B. jako soudce Okresního soudu ve Zlíně nezajistil důstojný průběh jednání, nechoval se tak, aby nezavdal příčinu ke snížení důvěry v soudnictví a důstojnosti soudcovské funkce, a to tím, že dne 4. 2. 2015 zahájil jednání ve věci se zpožděním 15 minut, nezajistil jeho důstojný průběh, působil zmateně a často se opakoval. Tím zaviněně porušil zákonem stanovenou povinnost svědomitě vykonávat funkci soudce, narušil důstojnost soudcovské funkce a ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné a především odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Ke svým tvrzením kárný návrhovatel doložil i stížnost advokátky JUDr. Rejžkové, která v podání doručeném soudu dne 9. 2. 2015, vedeném pod **sp. zn. 52 St 2/2015**, uvádí, že zastupuje matku, která podala návrh na změnu výchovného prostředí (tento návrh podal i otec a sám otec podal návrh na „určení školy“ a výkon rozhodnutí). Dle JUDr. Rejžkové se ve věci konalo již několik jednání, předposlední dne 11. 12. 2013, přičemž usnesením ze dne 16. 4. 2014 okresní soud ustanovil znalkyni z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace psychologie dětí a dospělých, čemuž předcházelo usnesení ze dne 10. 3. 2014 o ustanovení znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých, k podání znaleckého posudku ve čtyřech vyhotoveních do 60 dnů od doručení spisu. K ustanovení znalkyně dle JUDr. Rejžkové došlo zřejmě teprve na základě telefonických dotazů matky, poté, co se dozvěděla, že soud opomněl znalce ustanovit. Další jednání se konalo až dne 4. 2. 2015, zřejmě v reakci na podaný návrh na stanovení lhůty. Od 11. 12. 2013 do 4. 2. 2015 tak nemělo být nařízeno žádné jednání ve věci, z čehož je patrná nečinnost soudce v označené věci a zjevné průtahy. Soudu navíc nebyl žádný znalecký posudek doručen, neboť soud znalci spis neodeslal.

Situace nezletilého měla vygradovat dne 2. 11. 2014, kdy nezletilý, který byl od pátku dne 31. 10. 2014 v péči otce, od otce utekl a vyhledal útočiště na Policii ČR, kde podal vysvětlení k výchovnému prostředí u otce.

Dále JUDr. Rejžková uvedla, že dne 4. 2. 2015 na základě výzvy soudce matka zajistila přítomnost nezletilého. Soudce jednání začal se zpožděním a po výzvě ke vstupu do jednací síně vstoupil i nezletilý, který se posadil na místo veřejnosti poblíž matky. Soudce zjistil přítomnost osob v jednací síni, na což zástupce otce, Ing. F., přednesl své výtky vůči usnesení o nařízení předběžného patření, respektive napadl ústně soudce, a to i Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně. Na to JUDr. B. reagoval slovy, že se jedná o dočasné opatření. Tomu byl po celou dobu přítomen nezletilý. Teprve po určité době se soudce směrem k nezletilému zeptal, o koho se jedná, na což mu matka odpověděla, že přece on sám žádal o zajištění přítomnosti nezletilého syna. Soudce na to údajně sdělil, že nejdříve vyslechne rodiče a následně nezletilého. K tomu JUDr. Rejžková měla přednést procesní návrh, ať je nejdříve vyslyšen nezletilý. Ve stížnosti k tomu podotkla, že vzhledem k vyhrocenému vztahu otce vůči matce jsou výsledky několikahodinové. JUDr. B. návrhu nevyhověl. Následně mělo proběhnout několik invektiv ze strany zástupce otce směrem k matce i JUDr. Rejžkové, na což JUDr. B. nereagoval a nebyl schopen zajistit důstojnost jednání. JUDr. Rejžková ve své stížnosti uvádí, že nepopisuje celý průběh jednání, ale že protokol o jednání bohužel nezachycuje vše. Několikrát tak měla vznést námitku k podaným otázkám zástupce otce na matku, neboť výsledek soudce má dle jejího názoru probíhat formou „otázka – odpověď“, a nikoli „komentář osoby pokládající otázky, zejména když se

jedná o otázky sugestivní a kapciózní“; na tyto námitky JUDr. B. nereagoval. Na závěr JUDr. Rejzková měla vznést důkazní návrh na vypracování psychiatrického posudku na oba rodiče, na což měl JUDr. B. udiveně reagovat tak, že neví, že by se takové posudky vypracovávaly, a zda JUDr. Rejzková zná nějakého znalce; ta jej odkázala na seznam znalců. Dále měla JUDr. Rejzková žádat, aby další jednání probíhala v jednací síni s nahrávacím zařízením, neboť nepřehledná situace při jednání způsobuje problém i protokolující úředníci a má za to, že v případě odvolacího řízení bude vhodné, aby se senát krajského soudu seznámil se zvukovým záznamem. K tomuto návrhu, ke kterému se připojil i otec, soudce nepřihlédl a jednání opět nařídil do jednací síně 406/IV. Jednání se přitom konalo od 12.45 do 16.30 hod., přičemž nezletilý byl po celou dobu na chodbě soudu sám.

JUDr. Rejzková tak ve stížnosti konstatovala, že JUDr. B. nezvládá zajistit důstojný průběh jednání, dopouští se průtahů v řízení a celkově jeho vystupování není důstojné, působí nepřipraveně (dne 4. 2. 2015 duplicitně vyslechl matku k návrhům otce na uložení pokut matce). Matka (její klientka) má na jednání soudce stejný náhled. JUDr. B. tak měl svým nedůstojným jednáním porušit § 79 a § 80 zákona o soudech a soudcích.

Závěrem JUDr. Rejzková předsedu soudu požádala, aby JUDr. B. věc odňal, aby umožnil další jednání v jednací síni se záznamovým zařízením a aby byl pořizován doslovný protokol z jednání. Stížnost údajně není motivována nevráživostí vůči JUDr. B., ale má být zjevné, že způsob, jakým JUDr. B. jednání vede, narušuje důstojnost soudcovské funkce a ve svém důsledku ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. V odpovědi ze dne 6. 3. 2015, sp. zn. 52 St 2/2015, předseda Okresního soudu ve Zlíně uvedl, že stížnost prošetřil a zjistil, že je důvodná. Za „*způsobené útrapy*“ se omluvil s tím, že pochybení JUDr. B. bude, společně s dalšími v jeho senátu zjištěnými nedostatky, projednáno v kárném řízení.

Písemné a ústní vyjádření kárně obviněného k této stížnosti a k tvrzením kárného navrhovatele v této věci je shrnuto v části II. a III. tohoto rozhodnutí.

Z obsahu spisu sp. zn. 27 Nc 30/2006 Nejvyšší správní soud zjistil, že návrh otce „*na určení školy pro základní školní docházku, resp. návrh na novou úpravu periody střídání při střídavé péči*“ byl soudu doručen dne 10. 7. 2012. V průběhu řízení bylo následně podáno oběma stranami několik dalších návrhů ve věci samé, jakož i řada návrhů na vydání předběžných opatření a učiněna řada dalších procesních úkonů. Věc vyřizoval až do dne 26. 9. 2013, kdy byla věc opatřením předsedy soudu přidělena JUDr. B., JUDr. H. JUDr. H byl přitom z rozhodování této věci vyloučen z toho důvodu, že se cítil být podjatý, a to na základě útoků a difamačních článků na internetu na svou osobu ze strany původně obecného zmocněnce otce, Ing. J. F. (po té, co JUDr. H rozhodl o tom, že se zastoupení obecným zmocněncem Ing. F. nepřipouští, a toto rozhodnutí potvrdil i odvolací soud, udělil otec nezletilého plnou moc odborovému sdružení SPRAVEDLNOST, které pověřilo Ing. F. k tomu, aby v uvedené věci jednal jeho jménem).

Dále Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že dne 4. 2. 2015 proběhlo ve věci změny výchovy a výživy, určení školy a výkonu rozhodnutí jednání, které je vlastním předmětem kárného návrhu. Dle protokolu z tohoto jednání bylo jednání zahájeno v 12.45 hod. (se zpožděním 15 minut). Jednání se zúčastnili matka, otec, zástupkyně matky JUDr. Jana Rejzková, zástupce otce odborové sdružení SPRAVEDLNOST, jednající Ing. J. F., a opatrovník nezletilého (pracovnice Městského úřadu Kroměříž). Žádný z účastníků řízení nevzněl námitku podjatosti a ani nepříslušnosti soudu, veřejnost a zástupce otce požádali o svolení k pořízení audiozáznamu, což jim bylo umožněno. Zástupkyně matky žádala o přednostní výslech nezletilého; této žádosti JUDr. B. vyhověl. Účastníci trvali na svých návrzích, opatrovník odkázal na své vyjádření, rodiče, jejich zástupci i veřejnost opustili jednací síň a bylo přistoupeno k výslechu nezletilého. Poté bylo

přistoupeno k výslechu matky; ta vypověděla k situaci a pak reagovala na dotazy své zástupkyně a zástupce otce. Poté bylo přistoupeno k výslechu svědkyně, matky otce (na tuto svědkyni vznášela četné dotazy zástupkyně matky, popř. matka sama). Zástupkyně matky poté požádala, aby další jednání ve věci bylo nařízeno v jednacím síni, v níž je možnost nahrávání celého soudního jednání; k tomu se připojil zástupce otce s tím, že by bylo vhodné, aby bylo pořízeno CD z daného jednání. Zástupkyně matky také navrhla ustanovit znalce z oboru psychiatrie, k čemuž se připojil zástupce otce s tím, že je třeba posoudit závislosti obou rodičů na alkoholu, zda trpí duševní poruchou apod. Oba zástupci měli otázky na znalce předložit ve lhůtě 10 dnů. Jednání pak bylo odročeno na 23. 3. 2015 na 13.00 hod. do jednacím síně č. 406/IV za účelem výslechu otce a rozhodnutí soudu o návrhu na určení školy a o návrhu otce na výkon rozhodnutí a za účelem pokračování v řízení o změnu výchovného prostředí. Jednání skončilo v 16.30 hod.

Pokynem ze dne 19. 2. 2015 ovšem JUDr. B. následně nařídil, aby jednání dne 23. 3. 2015 proběhlo v jednacím síni č. 307/3, kde je záznamové zařízení. Poté otec nezletilého i jeho zástupce požádali o odročení jednání mj. z důvodu „*zadrženi a vazby obhájce pana Ing. J. F.*“. Další jednání ve věci proběhlo dne 4. 5. 2015, na něm byl vyhlášen rozsudek, dle něhož je nezletilý oprávněn navštěvovat ZŠ v Otrokovicích, matce je uložena pokuta za nepředání pasu nezletilého otci dne 29. 6. 2012 a je zamítnut návrh otce na uložení další pokuty matce. Dne 12. 8. 2015 podala matka proti tomuto rozsudku odvolání, proti výroku II. a III. se odvolal i otec.

2) P 453/2008

Podle kárného návrhu JUDr. B. jako soudce Okresního soudu ve Zlíně nezajistil důstojný průběh jednání, nechoval se tak, aby nezavdal příčinu ke snížení důvěry v soudnictví a důstojnosti soudcovské funkce, a to tím, že při jednání dne 18. 2. 2015 závažně porušil procesní předpisy, kdy nerespektoval zákonem stanovený průběh jednání (§ 118 odst. 1, 2 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s.), v protokolu o jednání řádně nevyličil průběh dokazování (§ 40 odst. 6 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s.), neposkytl účastníkům žádné procesní poučení (§ 5 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s.), neprovedl důkaz výslechem účastníka zákonným způsobem (§ 131 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s.) a zcela nezvládl organizaci a průběh soudního řízení (působil zmateně a často se opakoval). Tím zaviněně porušil zákonem stanovenou povinnost svědomitě vykonávat funkci soudce, narušil důstojnost soudcovské funkce a ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné a především odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

K doložení svých tvrzení obsažených v kárném návrhu kárný navrhovatel předložil jako důkaz **Zprávu o dohledu nad úrovní soudních jednání ze dne 18. 2. 2015, sp. zn. 50 Spr 75/2015**, [dále jen „Zpráva“; dále citovaná obecná část Zprávy se vztahuje i na věc uvedenou pod bodem 3) - sp. zn. P 7/2013], vypracovanou předsedou soudcovské rady Okresního soudu ve Zlíně, Mgr. T. P. Dle této Zprávy jsou zjištěny učiněná při účasti na předmětných jednáních velmi závažná a svými důsledky narušují důstojnost soudcovské funkce, justice jako celku, jakož i důvěru v odborné rozhodování soudů. Projednávané věci byly označeny jako jednodušší z hlediska jejich náročnosti, přístup JUDr. B. však měl být „*tristní a zcela nevhodný soudcovského stavu*“. Dle Zprávy docházelo v průběhu jednání k častému porušování procesních předpisů (zejména v průběhu dokazování či vzhledem k tomu, že protokol nezachycuje to, co se v jednacím síni událo), zásad soudcovské etiky (např. neodůvodněný pozdní příchod) a důstojnosti soudního jednání (předseda senátu po celou dobu působil nejistě a zmateně, často se opakoval). Tato pochybení mají být zásadního charakteru a jejich závažnost má být umocněna tím, že jde o opatrovnickou agendu. V tomto i druhém sledovaném jednání mělo být velké množství pochybení, přičemž se z větší části jedná o pochybení zásadního charakteru (v protokolu není zachycen skutečný stav v jednacím síni, obsah výslechu si diktuje sám samosoudce, dokazování prakticky není prováděno). Zpráva uzavírá, že bez urychlené nápravy není JUDr. B. způsobilý pro výkon funkce soudce z hlediska odbornosti a zachování důstojnosti soudcovské funkce.

Ke konkrétním pochybením ve věci sp. zn. P 453/2008 uváděla daná Zpráva následující:

- Jednání bylo nařizeno na 8.30 hod., soudce se dostavil až v 8.46 hod. a do jednací síně byli účastníci přivolaní v 8.48 hod. K pozdějšímu dotazu mimo jednací síň měl JUDr. B. jako důvod zpoždění uvést, že si musel dát před jednáním kávu.
- Nebyla sdělena projednávaná věc ve smyslu § 118 odst. 1 o. s. ř. a účastníkům se nedostalo žádného procesního poučení, a to ani poučení o možnosti vznášet námitky proti protokolaci.
- Přítomný účastník nepřednesl návrh, přičemž tento návrh nepřednesl ani samosoudce, jak předpokládá § 118 odst. 1 o. s. ř.
- Bylo bez dalšího přistoupeno k účastnickému výslechu přítomného účastníka, samosoudce listoval spisem, četl předchozí rozhodnutí soudu a diktoval obsah účastnické výpovědi otce, aniž by otec cokoli řekl (pouze jednou souhlasil). Poté bylo přistoupeno k dokazování, přičemž otázky byly sugestivní – např. poté, co si samosoudce potichu přečetl zprávu opatrovníka, dotázal se otce: „*Syn hraje fotbal a na kytaru, že ano?*“. Přitom polovina zaprotokolované výpovědi otce nebyla otcem v rámci výpovědi uvedena a byla pouze vyčtena z návrhu a listinných důkazů. Zde Zpráva odkazuje na § 126 odst. 3 ve spojení s § 131 odst. 3 o. s. ř. a § 40 odst. 6 o. s. ř.
- JUDr. B. měl také během jednání popíjet vodu z připravené sklenice. V tomto ohledu Zpráva odkazuje na § 13 odst. 8 vyhlášky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy.
- V rámci dokazování měl také JUDr. B. uvést pouze to, jaké listiny jsou ve spise, aniž by byly k důkazu skutečně provedeny. Výjimku v tomto ohledu tvořily toliko listiny na č. l. 51, 56 a 58, jejichž obsah byl skrovně sdělen. Takový postup je dle Zprávy v rozporu s § 129 odst. 1 o. s. ř.
- Ve věci nebylo zřejmé, kdy bylo dokazování skončeno a přítomný účastník nebyl vyzván k závěrečnému návrhu (§ 119a odst. 2 o. s. ř., věta poslední). Také nebyl učiněn dotaz ohledně námitek proti protokolaci ani zaprotokolován čas skončení jednání.

Písemné a ústní vyjádření kárně obviněného ke Zprávě a k tvrzením kárného navrhovatele v této a následující věci je shrnuto v části II. a III. tohoto rozhodnutí.

Dle **protokolu o jednání** ve věci **sp. zn. P 453/2008** proběhlo dne 18. 2. 2015 jednání ve věci péče o nezletilé a úpravu výživného za přítomnosti otce, nepřítomnosti omluvené matky, a nepřítomnosti opatrovníků nezletilých (Městský úřad Otrokovice a Magistrát města Zlína). Jednání bylo zahájeno v 8.47 hod. (tedy oproti rozpisu se zpožděním 17 minut) a soud poučil účastníky o možnosti vyjádření se k osobám soudce a přísedících a případné námitce podjatosti dle § 15a o. s. ř. Žádný z účastníků nevznášel námitku podjatosti. Matka a opatrovník – Magistrát města Zlína – se z jednání písemně omluvili; na základě jejich žádostí bylo jednáno v nepřítomnosti matky a obou opatrovníků. Otec poté přednesl návrh shodný s návrhem na č. l. 33 a odkázal na dohodu obou rodičů ohledně výživného na č. l. 63 spisu (podstatou této dohody, resp. společného návrhu obou rodičů bylo to, že vzhledem k tomu, že každému z rodičů bylo soudem svěřeno do péče jedno z jejich nezletilých dětí, s tím, že si mají vzájemně platit výživné ve shodné výši 2500 Kč, žádají rodiče soud o zrušení výživného na obou stranách). Poté bylo přistoupeno k výslechu otce. Ten se k věci vyjádřil „*po poučení podle § 131 odst. 2 o. s. ř.*“. Poté byly čteny písemné důkazy. Otec připomínky k provedeným důkazům neměl a žádné jiné důkazy nenavrhoval. Poté byl vyhlášen rozsudek ve věci samé, jímž byla schválena zmíněná dohoda rodičů. Byly vyhlášeny důvody rozhodnutí a dáno poučení o právu na odvolání. Otec se po vyhlášení rozsudku práva na odvolání vzdal. Jednání bylo skončeno v 9.23 hod.

3) P 7/2013

Podle kárného návrhu JUDr. B. jako soudce Okresního soudu ve Zlíně nezajistil důstojný průběh jednání, nechoval se tak, aby nezavdal příčinu ke snížení důvěry v soudnictví a důstojnosti soudcovské funkce, a to tím, že při jednání dne 18. 2. 2015 závažně porušil procesní předpisy, kdy nerespektoval zákonem stanovený průběh jednání (§ 118 odst. 1, 2 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s.), v protokolu o jednání řádně nevyličil průběh dokazování (§ 40 odst. 6 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s.), neposkytl účastníkům žádné procesní poučení (§ 5 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s.), neprovedl důkaz výsledkem účastníka zákonným způsobem (§ 131 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s.) a zcela nezvládl organizaci a průběh soudního řízení (působil zmateně a často se opakoval). Tím zaviněně porušil zákonem stanovenou povinnost svědomitě vykonávat funkci soudce, narušil důstojnost soudcovské funkce a ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné a především odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Nad rámec tvrzení uvedených již výše v souvislosti s jednáním ze dne 18. 2. 2015, sp. zn. P 453/2008, **Zpráva**, doložená kárným návrhovatelem jako důkaz, ke konkrétním pochybením ve věci sp. zn. P 7/2013 (navrácení svéprávnosti spolu se schválením právního jednání za nesvéprávného) uváděla následující:

- Nebyla vyvíjena snaha o zkrácení prodlevy způsobené pozdním příchodem – od skončení jednání ve věci P 453/2008 do vyzvání účastníků ke vstupu do jednací síně uběhlo bezmála 5 minut.
- Posuzovanou přítomnou osobu ve věku cca 35 let měl JUDr. B. označovat jako „dcerku“, zde Zpráva odkazuje na § 14 odst. 2 vyhlášky č. 37/1992 Sb.
- Posuzovanou spolu „s opatrovníkem (navrhovatele) usadil samosoudce do veřejnosti na stranu, kde seděl státní zástupce“.
- Nebylo zřejmé, o jaké jednání se jedná, a toto jednání nebylo zahájeno. Zpráva odkazuje na § 118 odst. 1 o. s. ř. Účastníkům se přitom nedostalo žádného procesního poučení (a to ani poučení o možnosti vznášet námítky proti protokolaci).
- Návrh nebyl přednesen a ani nebyl sdělen jeho obsah, ač bylo protokolováno, že návrh byl přednesen; zde Zpráva odkazuje na § 118 odst. 1 o. s. ř. a § 40 odst. 6 o. s. ř.
- JUDr. B. vznesl žádost na státního zástupce, aby se vyjádřil k obsahu znaleckého posudku, přičemž státní zástupce odvětil, že se ke znaleckému posudku vyjádří po jeho provedení k důkazu.
- Bez dalšího bylo přistoupeno k účastnickému výslechu opatrovníka. Výpověď přitom samosoudce diktoval, aniž by opatrovník cokoliv vypověděl. Opatrovník dle Zprávy měl za celou dobu výslechu říci šestkrát „ano“ a „pomocí invalidního vozíčku“ a „soubhlasím, dcera je schopna...“ a „asi 6 500 000 Kč“. JUDr. B. dle Zprávy také položil jedinou otázku, která měla být více než sugestivní: „Staráte se o dceru řádně, staráte se řádně o majetek a peníze?“. Zpráva pro lepší představu cituje předmětnou protokolaci, a to s tučně vyznačenými částmi, které vyslychaná osoba při výslechu skutečně sama řekla.
- Uprostřed výslechu měl JUDr. B. přečíst část závěrů znaleckého posudku. Přitom z důkazů byl proveden pouze dožádaný výslech znalce, ostatní důkazy byly označeny ve spise, u některých byla

položena otázka: „*Však vy znáte obsah, že ano?*“. Znalecký posudek přitom nebyl k důkazu proveden vůbec (není-li za takové provedení považováno čtení části závěrů v průběhu výslechu opatrovníka). K tomuto bodu zpráva odkazuje na § 129 odst. 1 o. s. ř.

- Konečně nebyl učiněn dotaz ohledně námitek proti protokolaci a není ani zaprotokolován čas skončení jednání.

Dle **protokolu o jednání** ve věci **sp. zn. P 7/2013** (návrhu na vrácení svéprávnosti a schválení právního jednání) jednání proběhlo dne 18. 2. 2015. K jednání se dostavila navrhovatelka (opatrovník), posuzovaná osoba a státní zástupce Okresního státního zastupitelství ve Zlíně. Jednání bylo zahájeno v 9.28 hod. Účastníci řízení byli nejdříve poučeni ve smyslu § 15a o. s. ř. o možnosti vznést námitku podjatosti. Účastníci nevznesli námitku podjatosti ani nepřislušnosti soudu. Navrhovatelka (opatrovnice) i posuzovaná přednesly návrh jako na č. l. 218-219 spisu a na tomto návrhu trvaly. Navrhovatelka dále přednesla návrh na schválení právního jednání za dceru (jako na č. l. 249). Státní zástupce uvedl, že se k věci vyjádří na základě provedeného dokazování. Poté bylo přistoupeno k výslechu navrhovatelky (opatrovnice) a následně i k výslechu posuzované. Poté byly dle protokolu čteny písemné důkazy; k nim účastníci žádné námítky neměli a žádné další důkazy nenavrhli. V závěru opatrovnice i posuzovaná navrhy, aby jejich návrhu na vrácení svéprávnosti bylo vyhověno, a opatrovnice navrhla, aby bylo schváleno právní jednání za posuzovanou. Státní zástupce okresního státního zastupitelství s návrhem také souhlasil, načež byl vyhlášen rozsudek, jímž bylo předmětným návrhům vyhověno, byly vyhlášeny jeho důvody a dáno poučení k právu na odvolání. Po vyhlášení rozsudku se všichni přítomní práva na odvolání vzdali a jednání bylo skončeno v 10.05 hod.

V. Posouzení věci kárným soudem

V. a) Posouzení včasnosti kárného návrhu

Kárný senát se především zabýval dodržáním subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. totiž musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kde se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech, týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění (objektivní lhůta pro podání kárného návrhu je zároveň totožná s hmotněprávní prekluzivní lhůtou zániku kárné odpovědnosti dle § 89 zákona o soudech a soudcích). Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 1. 6. 2015. Subjektivní lhůta je tedy zachována pro skutky, o kterých se navrhovatel dozvěděl ne dříve než 1. 12. 2014.

Z kárného návrhu vyplynulo, že o skutečnostech týkajících se tvrzených kárných provinění, které jsou rozhodné pro podání kárného návrhu, se navrhovatel dozvěděl až z výsledků prověrek provedených v souvislosti s kontrolou dodržování lhůt stanovených pro vypravení vyhlášených rozsudků v občanském soudním řízení a na základě stížností účastníků, když první související stížnost byla podána dne 9. 2. 2015 a první prověrka věcí přidělených JUDr. B. proběhla dne 19. 2. 2015 (viz zprávy o kontrole spisů přidělených do soudního oddělení 47 ze dne 20. 2. 2015, ze dne 25. 3. 2015, ze dne 27. 4. 2015 a ze dne 20. 5. 2015, sp. zn. 50 Spr 75/2015; stížnost ze dne 8. 2. 2015, doručená Okresnímu soudu ve Zlíně dne 9. 2. 2015, sp. zn. 52 St 2/2015); první skutek obsažený v druhé části kárného návrhu, která se týkala opožděného zahajování jednání, se vztahuje k 11. 2. 2015 (viz také zpráva o kontrole včasnosti zahájení jednání ze dne 15. 5. 2015, sp. zn. 50 Spr 75/2015). Soudní jednání ve třech věcech, jichž se týká třetí část kárného návrhu, proběhla dne 4. 2. a 18. 2. 2015. Subjektivní lhůta tak byla u všech skutků zachována.

Pokud jde o objektivní procesní lhůtu a zároveň i hmotněprávní prekluzivní lhůtu 3 let, byla tato lhůta rovněž ve všech případech zachována už jen z toho důvodu, že vyřizováním opatrovnické agendy, kterého se kárný návrh týká, byl JUDr. B. pověřen až dne 1. 9. 2012.

V. b) Závěry kárného soudu v otázce viny za kárné provinění

Pokud jde o otázku viny, soud vzal za prokázané, že kárně obviněný spáchal kárné provinění tím, že v celkem 42 věcech uvedených v části I. výroku rozhodnutí, které se týkají péče o nezletilé, resp. některých dalších zvláštních řízení dle zákona o zvláštních řízeních soudních, nedodržel zákonnou lhůtu pro vyhotovení rozsudku, přičemž v těchto věcech překročil lhůtu, která činí podle v § 158 odst. 4 o. s. ř. 30 dnů a může být prodloužena nanejvýš o dalších 60 dnů, poměrně výrazně, tj. v nejen řádu týdnů, ale v řadě případů i měsíců.

Objektivně tedy k průtahům při vyhotovování zmíněných rozsudků nepochybně došlo, což kárně obviněný ani nepopírá. Pokud jde o otázku zavinění, nevyplývá z výpovědí účastníků řízení ani z provedeného dokazování, že by byl kárně obviněný v daném období, i přes zvýšený nápad, na nějž upozorňoval, natolik přetížen, že by neměl podmínky k tomu vyhotovovat vyhlášená rozhodnutí v zákonných lhůtách.

Navíc, jak tento kárný senát stabilně judikuje (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2014, č. j. 13 Kss 2/2014 – 74, dostupné na www.nssoud.cz), jestliže již věc dospěje do toho stádia, že je vyhlášeno meritorní rozhodnutí, pak soudce, jemuž byla věc přidělena, byť by i byl jinak přetížen, má prvořadý úkol vyhotovit rozhodnutí písemně tak, aby byla dodržena zákonná lhůta pro jeho odeslání účastníkům, a tento úkol je třeba považovat za prioritní i ve vztahu k většině dalších úkonů, které je daný soudce povinen v rámci výkonu své funkce činit. V případě nutnosti je možné požádat, aby lhůta byla předsedou soudu v souladu s § 158 odst. 4 o. s. ř. prodloužena až o dalších šedesát dnů, v každém případě však musí být tato zákonná lhůta, ať již původní, nebo prodloužená, respektována. Opačný postup by byl v rozporu s požadavkem právní jistoty účastníků řízení i toho, aby již vyhlášené rozhodnutí dosáhlo v plném rozsahu svých zamýšlených právních účinků.

To platí tím spíše v agendách, které rozhoduje kárně obviněný, zejména ve věcech péče o nezletilé, kde musí soud často velmi urgentně poskytnout ochranu právě zájmu nezletilého dítěte a tudíž má povinnost podle § 471 odst. 2 z. ř. s. postupovat s největším urychlením. O tom, jakou újmu kárně obviněný způsoboval svými průtahy při vyhotovování vyhlášených rozsudků, svědčí četné dotazy, urgency a stížnosti účastníků řízení i dalších zúčastněných subjektů v řadě věcí, které jsou předmětem první části kárného návrhu. Kárný soud tedy neměl v daném případě pochybnosti o tom, že překročení zákonné lhůty pro vyhotovení rozhodnutí zavinil, přinejmenším ve formě nedbalosti, ve všech zmiňovaných 42 případech kárně obviněný.

Podle ustálené judikatury kárných soudů zaviněné překročení zákonné lhůty pro vyhotovení rozhodnutí v rozsahu, jaký byl zjištěn ve zmiňovaných 42 případech, naplňuje znaky skutkové podstaty kárného provinění soudce ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2012, č. j. 11 Kss 7/2012 – 64, a ze dne 14. 5. 2014, č. j. 13 Kss 2/2014 – 74, obě dostupná na www.nssoud.cz).

Naopak, pokud jde o skutky, jež se váží ke spisům sp. zn. P 136/2013 a sp. zn. 47 Nc 912/2014, lze sice souhlasit s kárným návrhem, že byla zaviněním kárně obviněného i v těchto případech překročena zákonná lhůta k vyhotovení a vypravení rozhodnutí,

nicméně se jednalo v obou případech o necelé 2 týdny, přičemž dané zdržení bylo výrazně kratší než u ostatních věcí, a vzhledem k této skutečnosti a k tomu, že nebylo ani v jedné z těchto věcí prokázáno, že by i toto kratší zdržení způsobilo konkrétní újmu účastníkům předmětného řízení či veřejnému zájmu, a vzhledem k relativně rychlému pravomocnému skončení obou těchto věcí nemá toto pochybení kárně obviněného intenzitu kárného provinění (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 11 Kss 1/2011 – 131, a ze dne 23. 4. 2014, č. j. 13 Kss 1/2014 – 121, obě dostupná na www.nssoud.cz). Kárný senát v tomto ohledu vychází opět z ustálené kárné judikatury (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2013, č. j. 16 Kss 8/2013 – 45, a ze dne 22. 10. 2014, č. j. 13 Kss 5/2014 – 122, obě dostupná na www.nssoud.cz), podle níž je kárné obvinění vždy až opatřením *ultima ratio* a u méně závažných pochybení postačuje, jsou-li soudci vycena, ať již neformálně, nebo pomocí formální výtky dle § 88a zákona o soudech a soudcích.

Pokud jde o druhou část kárného návrhu, kárně obviněnému bylo vytýkáno opožděné zahájení jednání v celkem 62 věcech. Ani tato část kárného návrhu nebyla skutkově sporná, účastníci řízení se však rozcházel v názoru na to, zda se i v těchto případech JUDr. B. dopustil kárného provinění. Kárný soud vyšel ze zjištění, že pokud se v jednotlivých vytýkaných případech jednalo o první jednání uvedeného dne (či první jednání po polední pauze), nedosahovalo zpoždění více než 10-15 min. To se kárnému soudu jeví jako zpoždění sice v takto plošném rozsahu rozhodně nežádoucí, kterého by se měl kárně obviněný do budoucna rozhodně vyvarovat, nicméně v nyní posuzované věci ještě nedosahující intenzity kárného provinění, a to, ať již k němu vedly v některých těchto věcech důvody uváděné kárně obviněným, tedy zejména snaha přivést účastníky řízení před oficiálním zahájením jednání k dohodě, či nikoliv. Kárný soud uznává, že každý samosoudce či senát potřebuje po příchodu do jednací síně určitý časový prostor k tomu, aby si připravil veškeré podklady pro jednání, přesvědčil se, že je v jednací síni i po technické stránce vše připraveno k jednání, domluvil se se zapisovatelkou, je-li přítomna, atd. Krátká příprava na jednání po příchodu do jednací síně tedy vždy zabere několik minut, nicméně by k ní mělo docházet před stanoveným časem jednání. Pokud ovšem jednání začne o několik minut později, jedná se sice o určitý nedostatek, nelze v tom však bez dalšího v této věci spatřovat kárné provinění. I zde platí závěr o subsidiaritě kárného postihu.

Pokud v některých případech JUDr. B. zahájil jednání s výraznějším zpožděním oproti původnímu rozpisu, bylo to vždy pouze po krátké pauze navazující na předchozí nařízené jednání, které se protáhlo, což lze kárně obviněnému jen stěží vytýkat, navíc kárný návrh ani takovou argumentaci neobsahuje. Pouze skutek vztahující se k věci sp. zn. P 2/2015, kdy JUDr. B. jednání zahájil opožděně a navíc až 30 min. po skončení předchozího jednání, může být vnímán jako hraniční, ale pokud soud odečte určitý čas na nezbytnou technickou pauzu mezi oběma jednáními, tak podle hodnocení kárného senátu se sice opět jedná o pochybení, ale ani tento případ intenzity kárného provinění nakonec nedosahuje. Kárný soud tedy neshledal ani v jednom ze skutků vytýkaných v druhé části kárného návrhu kárné provinění.

Třetí část kárného návrhu byla mezi účastníky řízení sporná po stránce skutkové i právní. Kárně obviněnému bylo vytýkáno, že ve třech případech vedl jednání neprofesionálním a nedůstojným způsobem, přičemž ve dvou z těchto tří věcí navíc dle kárného navrhovatele nerespektoval příslušná pravidla pro vedení jednání dle občanského soudního řádu, neprováděl řádně dokazování a nesprávně protokoloval, protože skutečný průběh jednání a dokazování vyhotoveným protokolům neodpovídají. Předložené protokoly z těchto jednání ale skutečně značnou část z tvrzení kárného navrhovatele nepodporují, kárný navrhovatel tady spoléhá v první věci pouze na stížnost advokátky jedné ze stran, ve druhé a třetí věci pak na kontrolu vedení jednání kárně obviněným, kterou prováděl předseda soudcovské rady OS ve Zlíně, aniž by ovšem

byl, jak kárný navrhovatel sám přiznal, takovým úkonem státní správy soudnictví předsedou soudu pověřen (srov. § 121 odst. 5 zákona o soudech a soudcích).

Pokud jde konkrétně o věc sp. zn. 27 Nc 30/2006, tvrzení navrhovatele, že kárně obviněný soudce nezajistil důstojný průběh jednání, z obsahu protokolu nevyplývá; nevyplývá z něj ani tvrzení, že JUDr. B. „*působil zmateně a často se opakoval*“. Jediným dalším důkazem týkajícím se přímo průběhu daného jednání, který navrhovatel k prokázání svých tvrzení předložil, je zmiňovaná stížnost advokátky matky nezletilého JUDr. Rejžkové. Ani její tvrzení ovšem nemají v protokolu o průběhu jednání dostatečnou oporu, resp. mu některá přímo odporují. Za situace, kdy kárně obviněný tvrzení kárného navrhovatele, opírající se pouze o zmiňovanou stížnost zástupkyně účastnice řízení, popírá, je dle názoru kárného senátu nutno v pochybnostech rozhodnout ve prospěch kárně obviněného, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, který je předmětem kárného návrhu.

U dvou dalších vytýkaných věcí, sp. zn. P 453/2008 a sp. zn. P 7/2013, z protokolů o předmětných jednáních nevyplývá, že by přítomní účastníci na úvod těchto jednání nepřednesli své návrhy, jak uvádí Zpráva předsedy soudcovské rady. Je pravdou, že v protokolech není zmínka o tom, že by JUDr. B. postupoval po úvodních přednesech v souladu s § 118 odst. 2 o. s. ř. v tom ohledu, že by vymezil shodná a sporná skutková tvrzení účastníků a předem ohlásil, které z navržených a případně i nenavržených důkazů v řízení provede. Kárný soud však není přesvědčen o tom, že by povinnost soudu postupovat především při jednání v běžném sporném občanském soudním řízení podle § 118 odst. 2 o. s. ř. dopadala v plném rozsahu i na jednání v rámci zvláštního nesporného řízení ve věcech péče o nezletilé, resp. ve věcech svéprávnosti, u nichž se dle § 1 odst. 2 z. ř. s. občanský soudní řád použije, jen pokud uvedený zvláštní procesní předpis nestanoví jinak. Zvláště pak tyto závěry platí pro předmětné věci, kde mezi účastníky řízení, resp. dalšími subjekty vstupujícími do řízení, nebylo žádných rozporů.

Nelze mít ani za prokázané, že kárně obviněný porušil § 40 odst. 6 o. s. ř., tím, že „*v protokolu o jednání řádně nevyklčil průběh dokazování*“. Ze samotných protokolů vadná protokolace průběhu dokazování nevyplývá, tato skutečnost se opět podává pouze ze Zprávy předsedy soudcovské rady. S tím souvisí i tvrzení kárného navrhovatele, že JUDr. B. neprovedl důkaz výslechem účastníka zákonným způsobem (§ 131 o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 2 z. ř. s.) a že „*zcela nezvládl organizaci a průběh soudního řízení (působil zmateně a často se opakoval)*“; ani tyto skutečnosti nelze z protokolů samých nijak ověřit a kárný navrhovatel se v daném ohledu spoléhá pouze na obsah Zprávy předsedy soudcovské rady. Je zřejmé, že obsah Zprávy a protokolů o jednání jsou ve vzájemném rozporu, což souvisí i s tím, že kárný navrhovatel vytýkal kárně obviněnému právě to, že protokolace neodpovídá průběhu jednání a dokazování. Nicméně jiné důkazy k prokázání svých tvrzení než zmiňovaný listinný důkaz kárný navrhovatel nenavrhl, ač byl předsedou senátu v průběhu jednání na rozpornost tvrzení stran, jakož i listinných důkazů, o něž se tato tvrzení opírají, upozorněn. Kárný soud tak musí opět uzavřít, že v pochybnostech rozhodl ve prospěch kárně obviněného.

Obsah protokolů o předmětných jednáních přitom přímo vyvrací tvrzení uvedená ve Zprávě, že nebyl zaprotokolován čas skončení jednání, neboť konkrétní čas skončení jednání je v obou protokolech uveden (viz výše). I tím je do určité míry oslabena celková věrohodnost Zprávy. Naopak lze po skutkové stránce souhlasit s kárným návrhem v tom, že se účastníkům přítomným na předmětných jednáních nedostalo poučení o jejich procesních právech (s výjimkou poučení o možnosti vznést námitku podjatosti), konkrétně zejména o možnosti vznést námitky proti protokolaci. Byť i toto tvrzení kárně obviněný popíral, je pravdou, že taková skutečnost není ani v protokolech o jednání zaznamenána. Kárný senát však není přesvědčen o tom,

že by vzhledem k charakteru projednávaných věcí takové pochybení kárně obviněného soudce samo o sobě dosahovalo intenzity kárného provinění.

Lze tedy shrnout, že většinu pochybení tvrzených ve třetí části návrhu kárný navrhovatel neprokázal, a ta, která prokázal, nemají intenzitu kárného provinění.

V. c) Úvahy kárného soudu o uložení kárného opatření

Pokud jde o uložení kárné opatření za skutky, v nichž kárný senát shledal kárné provinění, vzal kárný soud na jedné straně především úvahu, že výrazné překračování zákonné lhůty pro vyhotovování rozsudku ve větším počtu případů patří k závažným kárným proviněním (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2009, č. j. 13 Kss 7/2009 – 85, dostupné na www.nssoud.cz), přičemž v nyní posuzované věci kárně obviněný nerespektoval tuto zákonnou lhůtu v mimořádně vysokém počtu věcí a rovněž průtahy, které tímto způsobil, jsou značné. I za situace, kdy soud vycházel, jsa vázán v daném ohledu kárným návrhem, z nejméně výhodnějšího data pro kárně obviněného, tedy z data, kdy kárně obviněný daný rozsudek nadiktoval, resp. vypracoval, a nepřihlížel již k dalšímu průběhu jeho vyhotovení a vypravení, a kdy kárný senát nepřihlížel u rozsudků, které nebyly vyhotoveny ke dni podání kárného návrhu, z hlediska celkové délky průtahy ani k období, které nastalo až po podání kárného návrhu do dne nadiktování či vypracování příslušného rozsudku, i tak činily pouze ve 3 případech z uvedených 42 průtahy méně než jeden měsíc, v celkem 20 případech se průtahy pohybovaly v rozmezí od 1 do 2 měsíců, v 15 případech se jednalo o 2 až 3 měsíce a čtyřikrát byly zjištěny průtahy v délce 3 až 4 měsíců. Pokud by byla započítána i doba po podání kárného návrhu, byla by tato čísla pro kárně obviněného ještě nepříznivější. Jak přitom vyplynulo z příslušných spisů, byly tyto průtahy způsobitelné v řadě těchto věcí přivodit újmu účastníkům řízení či veřejnému zájmu, včetně zájmu na ochraně nezletilých dětí.

Na straně druhé kárný soud přihlédl zejména k tomu, že kárně obviněný svou odpovědnost za uvedená kárná provinění nejen uznal, ale i tím způsobený, krajně nepříznivý, stav svého senátu napravil, když v současné době není evidováno žádné jeho rozhodnutí, které dosud nebylo vyhotoveno, ač by již uplynula zákonná lhůta.

Soud vzal v úvahu i osobní a rodinné poměry kárně obviněného, včetně doložené nemoci, která do určité míry mohla ovlivnit jeho výkonnost ve sledovaném období, stejně jako jím uváděné osobní problémy spočívající v rozpadu jeho manželství. Soud přihlédl rovněž k jeho dosavadní dlouholeté praxi, neboť je civilním soudcem od roku 1995, přičemž jako soudce působil i v období let 1985-1990. Soud vzal v úvahu, že předcházející působení kárně obviněného na exekučním úseku nebylo bezproblémové, neboť mu byly uloženy, i přes jeho značné vytížení exekuční agendou, 2 formální výtky dle § 88a zákona o soudech a soudcích. K jeho kárnému postižení v roce 2007 ovšem soud přihlížet nemohl, neboť podle § 24 zákona č. 7/2002 Sb. se po uplynutí 5 let od právní moci rozhodnutí od uložení kárného opatření na soudce hledí, jako by nebyl pro kárné provinění stíhán.

Kárný soud rovněž nemohl přisvědčit tvrzení kárného navrhovatele, podle něhož JUDr. B. svými výkony pokulhává za ostatními soudci. Naopak, z provedeného dokazování vyplynulo, že samotná výkonnost JUDr. B. je plně srovnatelná s výkonností jeho kolegů, kteří rozhodují shodnou agendu; v posledních dvou letech je kárně obviněný v počtech skončených věcí dokonce předčil, byť rozestupy mezi nimi nejsou velké.

Kárný soud nemohl plně vycházet ani z negativního stanoviska soudcovské rady OS ve Zlíně k osobě kárně obviněného, a to nejen z toho důvodu, že nepřisvědčil třetí části kárného návrhu, s níž byl spojen i předseda soudcovské rady daného soudu, ale i proto, že toto stanovisko obsahuje určitý rozpor, když na jedné straně konstatuje, že ve věci úrovně soudních jednání učinil kárně obviněný pozitivní posun, na straně druhé dochází obdobně jako kárný navrhovatel k závěru, že u kárně obviněného není reálná možnost nápravy.

S tímto závěrem se soud nemůže na základě kárného návrhu, který mu byl předložen a který soud shledal pouze částečně důvodným, ani na základě důkazů, které tento kárný návrh doprovázely, ztotožnit. Za situace, kdy na kárně obviněného je třeba hledět, jako by dosud nebyl kárně postižen, kárný soud dospěl k závěru, že nemůže vyhovět návrhu na uložení nejpřísnějšího kárného opatření v podobě odvolání z funkce soudce. Ovšem vzhledem k závažným průtahům při vyhotovování rozhodnutí ve velkém počtu věcí se jako adekvátní kárné opatření, které splní svůj účel, jeví pouze citelná finanční sankce uložená spíše při horní hranici zákonného rozpětí dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích, tedy snížení platu o 25 % na dobu 9 měsíců. V souladu s § 88 odst. 5 zákona o soudech a soudcích se uvedené kárné opatření uplatní vůči kárně postiženému soudci od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci tohoto rozhodnutí, která nastala jeho vyhlášením.

P o u ě n í : Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb.).

V Brně dne 21. října 2015

JUDr. Jakub Camrda, Ph.D.
předseda kárného senátu